

Lipin pučkoškolac

List učenika OŠ Matije Gupca Gornja Stubica

Školska godina 2009./2010. broj 13, godina XIII

Uvodnik

Dragi naši čitatelji,
Pred Vama je 13. broj školskog časopisa Lipin pučkoškolic. Trudili smo se popratiti sva važnija školska zbivanja kojih ćete se prisjetiti čitajući ovaj broj. Uz uobičajene rubrike u ovom broju dajemo Vam savjete kako učiti i kako poboljšati svoj uspjeh. Pogledajte i rezultate natjecanja koja su održana u ovoj školskoj godini, te pročitajte doživljaje naših učenika s maturalca, terenske nastave, škole u prirodi. Pročitajte i literarne radove i razgledajte likovne radove (možda među njima nađete i svoj rad).
I to nije sve - ostatak istražite sami.
Uživajte listajući i čitajući!

Uredništvo

Sadržaj

1. Naših 9 brojeva.....	3
2. Svijet može biti opasno mjesto....	5
3. Kritičko oko	6
4. Što nam nosi HNOS?.....	7
5. Školske vijesti.....	8
6. GLOBE vijesti.....	14
7. Natječaji i natjecanja.....	15
8. Bili smo domaćini.....	17
9. Klikom do Europe.....	18
10. ETNO ponašanje.....	20
11. Novosti iz školske knjižnice.....	21
12. Literarno-likovne stranice.....	22
13. Nezaboravni dani - maturalac...26	
14. Naši učitelji.....	27
15. Povijest školske mode.....	28
16. Modni savjeti.....	29
17. Želim znati.....	30
18. Njemačke stranice.....	31
19. Engleske stranice.....	32
20. Zabava.....	33
21. Reklame.....	34
22. FOTO strip.....	35

Na naslovnici i poleđini lista je rad šestasa šk./god. 2009./2010.

IMPRESUM

Lipin pučkoškolic
List učenika OŠ Matije Gupca
Gornja Stubica
Šk. god. 2009./2010.
lipanj 2010.
broj 13, godina izlaza XIII.

Adresa uredništva:

OŠ Matije Gupca
Ulica M. Gupca 2
49245 Gornja Stubica
tel.: 049/289-541
fax.: 049/289-164
e-mail: osmggs@skole.t.com.hr

Nakladnik:

OŠ Matije Gupca Gornja Stubica

Za nakladnika:

Sanja Knezić, ravnateljica

Uredništvo:

Roberta Herceg, 8.c.
Marija Lisak, učiteljica

Odgovorna urednica:

Marija Jurina, učiteljica

Novinari:

David Haramustek, 5.a, Josip Lukina, 5.a, Valentina Bokun, 6.b, Ana Marija Pavalić, 7.a, Doroteja Benko, 7.a, Lucija Hren, 7.a, Dalibor Mucak, 7.a, Karmela Šagud, 8.c, Antonija Bočkaj, 8.a, Nikolina Ruklić, 8.a, Petra Vulama, 8.a

Unos teksta:

Novinarska grupa

Grafičko oblikovanje:

Josip Kelemen, Josip Lukina, Petar Osrečak, Dominik Sačer i Marta Španec - učenici 5. a, Stjepan Rusan 7.b, i učitelji Marina Mikulec, Marko Mihaljinec i Valentina Đurek

Fotografije:

FOTO grupa

Tisak:

Naklada:

150komada

Cijena:

10 kn

POČETAK ŠKOLSKE GODINE

Dana 7. rujna 2009. počela je nova škol-

ska godina. Svi učenici i učitelji sastali su se u 8 sati ispred škole i uzbuđljivo čekali svoje učitelje i razrednike. Došli su i mali prvašići sa svojim roditeljima. Oni su bili jako uzbuđeni. Tu su bili i petaši koji su nestrpljivo čekali svoj prvi susret s novim učiteljima. Nakon pozdravne riječi ravnatelja i predstavljanja novih učitelja ispred škole, svi su krenuli prema crkvi svetog Jurja gdje je održana sveta Misa. Ispunjeni snagom Duha Svetoga, krenuli smo svojim kućama.

Marta Haramustek, 7.a

MEĐUNARODNI DAN PISMENOSTI

Dana 8. rujna 2009. učenici nižih razre-

da zajedno sa svojim učiteljima obilježili su Međunarodni dan pismenosti. Akcija se odvijala u vrijeme 3. i 4. školskog

lipin pučkoškolac 13

sata. Učenici su taj dan obilježili čitanjem na javnom mjestu – jedna skupina je čitala na Trgu svetog Jurja, a druga

kod Gupčeve lipe. Cilj je bio potaknuti ljude na razmišljanje o važnosti čitanja i pismenosti.

Roberta Herceg, 8.c

OLIMPIJSKI DAN

10. rujna u našoj školi, već par godina unazad, obilježavamo Olimpijski dan. To smo učinili i ove 2009. Ove godine svi

učenici i učitelji obukli su bijele majice i

izašli na školsko igralište gdje su oblikovali olimpijske krugove koji označavaju

jedinstvo pet kontinenata. Tako posložene, učiteljica Ana Kaić nas je fotografirala. Nakon toga krenuli smo u laganu šetnju kroz centar Gornje Stubice. Svi u bijelim majicama izmamili smo poglede brojnih mještana. Na taj način pokazali smo kako prihvaćamo duh olimpizma i plemenite ideje koje olimpijci promiču.

Petra Zebić, 7.a

POSJETILI SMO KNJIŽNICU

U srijedu 21.09.2009. učenici PŠ Hum Stubički posjetili su knjižnicu u matičnoj školi. U školi su nas srdačno dočekali naš ravnatelj i pedagog. Ispričali su nam koje

poslove oni obavljaju u školi, a čuli smo i nešto o povijesti naše škole. Zatim smo krenuli u knjižnicu. Tamo nas je veselo i srdačno dočekala naša knjižničarka Ines Krušelj-Vidas. U prvom dijelu nas je upoznala s knjižnicom i pravilima ponašanja u knjižnici. U drugom dijelu podijelili smo se u dvije skupine. Prvi i drugi razred proučavali su knjige u knjižnici, a treći i četvrti razred otišao je u medijateku. Tamo im je knjižničarka pokazivala što su priručnici i kako se njima služiti. U knjižnici smo proveli ugodno i korisno vrijeme. Zahvaljujemo našoj knjižničarki na uloženom trudu, vremenu i strpljenju. Radujemo se unaprijed njenom dolasku u našu područnu školu. Pozvali

smo je da nas posjeti i pročita koju zanimljivu priču kao što je to učinila i kad smo mi nju posjetili.

Natalija Ciglenečki, učiteljica

U VOĆNJAKU

22. rujna 2009. u 8 sati dvanaest učenika naše škole s učiteljem Brankom Barićem uputili su se prema školskom voćnjaku u berbu jabuka.

Još uvijek je bila rosa, ali to nas nije omelo u radu. Kada smo pobrali jabuke, krenuli smo ih rezati. Dok smo ih mi rezali, jedan učenik ih je mljeo. To je bilo veoma zabavno. Mljevene jabuke stavljali

smo u prešu. Svi smo sudjelovali u prešanju. Trop smo stavili u bačve iz čega će se raditi rakija, a od jabučnog soka s vremenom će nastati jabučni ocat. Uživali smo u okusu prve ovogodišnje jabučnice. Nakon toga oprali smo kante, bačve, prešu i čaše, te očistili podrum. Prije odlaska svojim kućama svaki učenik si je uzeo pokoju jabuku. Bili smo zadovoljni što smo sudjelovali u obavljanju toga posla, a uz to nešto smo i naučili.

Nikola Klanjčić i Petar Bekina, 8.a

MEĐUNARODNI DAN TRADICIJSKE BAŠTINE

23. rujna 2009. obilježili smo Međunarodni dan tradicijske baštine. Učiteljice Božena Lacković i Armina Rod zajedno s učenicima uredile su školski pano. Glavni motiv bio je ručnik – ZAGORSKI SUVENIR. Takve ručnike koristili su prije mnogo godina naši stari. Ručni-

ci su uglavnom bili ukrašeni cvijećem, a na platno su se našivavali i razni natpisi, npr. :“Kad ćeš spati, anđel mali nek te

prati.“ Napravljeni su od materijala koji danas rijetko tko koristi, a samo nekoćicina ljudi ima ga u kućanstvima. Iako nimalo ne sliče našim današnjim ručnicima, stvarno su prekrasni i svatko je barem na kratko morao stati i pogledati ih. Iako taj dan nismo obilježili na neki poseban način, ovim panoom dokazali smo da nam je stalo da naše kulture i naših starih običaja.

Marta Haramustek, Roberta Herceg, 8.c

EUROPSKI DAN JEZIKA

So viele Sprachen man spricht, so viel ist man wert.

26. rujna obilježili smo Europski dan jezika.

Europa posjeduje bogatstvo jezika. Postoji preko 200 europskih jezika, a k tome još i mnogo jezika kojima govore državljani Europe koji potječu s drugih kontinenata. Znanje jezika drugih naroda omogućava bolje međusobno razumijevanje te premošćivanje kulturnih razlika. Povodom Europskog dana jezika na nastavi njemačkog jezika razgovarali smo o potrebi učenja stranih jezika te o višejezičnosti. Naučili smo reći *Dobar dan* na nekoliko europskih jezika. Učenice koje polaze dodatnu nastavu iz njemačkog jezika uredile su prigodno s učiteljicom Valentinom Čulig pano u učionici njemačkog jezika te na školskom hodniku.

Valentina Čulig, učiteljica

LISTOPAD- MJESEC ŠKOLSKIH KNJIŽNICA

U mjesecu listopadu u našoj školi obilježili smo **dane školskih knjižnica**.

Učenicima su bile ponuđene razne aktivnosti. Učenici su mogli upoznati poslove školske knjižničarke, zabaviti se i na

taj način korisno iskoristiti svoje slobodno vrijeme. Knjižničarka je pripremila anketu o školskoj knjižnici, a svakog sudionika ankete nagradila prigodnim straničnikom (bookmarkerom). 2009. godina proglašena je međunarodnom astronomskom godinom. Vežano uz to učenici su mogli sudjelovati u nacionalnom kvizu za poticanje čitanja pod motom: Kroz knjige do zvijezda. Uz sve to, svakog petka za vrijeme 6. ili 7. školskog sata učenici su mogli doći u knjižnicu i poslušati neku priču.

Marta Haramustek, 7.a

ČIŠĆENJE ŠKOLSKOG OKOLIŠA

U mjesecu listopadu 2009. učenici naše škole zajedno sa svojim razrednicima sudjelovali su u čišćenju školskog okoliša, tj. plijevljenju živice i ukrasnih grmova.

Svaki razred bio je zadužen za određeni prostor:

- niži A razredi- četverokut okoliša između parkirališta i javnog pločnika
- niži B razredi- četverokut okoliša ispred škole
- 5. a, b, c- živica ispred likovne kulture i ukrasno grmlje prema dvorani te cvjetnjak
- 6. a, b, c- živica uz prilaznu stazu nasuprot škole
- 7. a, b, c- živica uz cestu prema Panskoj Gorici
- 8. a, b, c- živica uz zbornicu i uz pločnik do raspela.

Nakon što je uglavnom uspješno izvršen prvi zadatak u okolišu, u mjesecu studenom čeka nas je novi – grabljanje lišća. Ove školske godine nabavljeno je još nekoliko grablji (ukupno ih je bilo 30) tako da je svaki učenik imao alat.

Učiteljica Božena Lacković napravila je raspored grabljanja:

- niži A razredi- lišće u svom četverokutu (između parkirališta i javnog pločnika)

- niži B razredi- lišće u svom četverokutu (okoliš ispred škole)

- 5. a, b, c- prostor ispred školske športske

dvorane i zbornice

- 6. a, b, c- lipe s južne strane škole

- 7. a, b, c i 8. a, b, c- park nasuprot zbornice i prostor ispod jablanova te igralište.

Roberta Herceg, 8.c i Petra Zebić, 7.a

25.10.2009.

POČELO ZIMSKO RAČUNANJE VREMENA

Prema Uredbi o računanju vremena u 2009. godini, ljetno računanje vremena u Hrvatskoj završava u nedjelju 25. listopada u 3 sata i to pomicanjem sata za jedan sat unatrag. Vrijeme u 3 sata računa se kao 2 sata, priopćeno je iz Državnog zavoda za mjeriteljstvo. Sve države ne pomiču satove, niti sve to rade u isto vrijeme. Egipat i Maroko satove su pomaknuli još u noći s 20. na 21. kolovoza, a zadnji će satove pomaknuti skupina država među kojima su i SAD i Kanada, koji će to učiniti u noći s 31. listopada na 1. studenog. Ljetno računanje vremena u Europi koriste sve zemlje osim Islanda i sve ga započinju i završavaju istog dana. Do 1996. godine ljetno vrijeme završavalo je zadnje nedjelje u rujnu, a otada u listopadu. U svim europskim vremenskim zonama, zapadnoeuropskoj (UTC), srednjoeuropskoj (CET, UTC+1) i istočnoeuropskoj (EET, UTC+2) promjene su istovremene, te se i na početku i na kraju ljetnog računanja vremena vrše u 1,00 prema zapadnoeuropskom vremenu (Crometeo).

Sanja Knezić, prof.

PRVI SNIJEG U 2009.

U utorak 3.11. pao je prvi snijeg. Oko šest sati ujutro kapi kiše su se pretvorile u pahulje snijega. Padale su krpe snijega. U 7,00 sati je izmjereno 2 cm, a u podne 8 cm snijega. Sa zagrebačke stra-

ne Medvednice je padala samo kiša, a na Sljemenu je palo 20 cm snijega.

Sanja Knezić, prof.

REVIJA NA LEDU I INTERLIBER

Učenci nižih razreda matične i područnih škola bili su 11. studenog 2009.

godine na terenskoj nastavi u Zagrebu. U Domu sportova gledali smo reviju na ledu Čarobnjak iz Oza. Poslije predstave posjetili smo Interliber – sajam knjiga. Oduševljeni predstavom i zadovoljni zbog kupljenih knjiga sretno smo se vratili kući u popodnevni satima.

Antun Novosel, 4.b

SVETI NIKOLA

4. prosinca 2009. godine u našoj školi u vrijeme 6. školskog sata održala se priredba povodom blagdana Svetog Nikole.

Priredbi su prisustvovali učenci nižih razreda i njihovi učitelji. Najprije su tamburaši i Mali zbor, pod vodstvom učiteljice Marine Pakelj, otpjevali pjesmu Sveti Niko i krampus. Učenci folklorne grupe, pod vodstvom učiteljice Božene Lacković, predstavili su se sa svojom prigodnom točkom. Dramska grupa učenika nižih razreda, pod vodstvom učiteljice Ivanke Lisak, prikazala nam je igrokaz Izgubljeni anđeo sv. Nikole, a nakon toga mali zbor je izveo još jednu pjesmu o dolasku svetog Nikole. Po završetku priredbe došao je sv. Nikola kojeg su djeca veselo pozdravila pljeskom, a on je njih počastio bombonima.

školske vijesti

Na kraju svi skupa smo se pozdravili sa sv. Nikolom i otišli u svoje učionice.

Lucija Hren, 7. a

Učenci 2.a razreda pisali su pisma sv. Nikoli. Evo što su mu neki od njih napisali:

Dragi sveti Nikola, starče s bijelom bradom! Molim te, donesi mi igračke, knjige, slatkiše razne, loptu i autić pravi. Za sve tvoje darove unaprijed ti hvala! A zločesti krampus neka bude vani, isto kao i lani.

Filip Klanjčić

Dragi sveti Nikola, ove godine bio sam jako dobar i poslušan. Slušao sam roditelje i izvršio svoje obaveze. Puno sam pomagao djedu i baki. Bio sam dobar s braćom, ako sam negdje pogriješio pokušat ću se popraviti. Želio bih, ako možeš, da mi pokraj čizme ostaviš maleni dar, nemam posebne želje.

Tvoj Filip Hren

Dragi sveti Nikola, molim te da mi donešeš i staviš u čizmu bombona, jednu naranču, čokoladu i jednu lutku. Može i jedne crvene rukavice.

Kristina Ivanić

Molim te, sveti Nikola daj mi donesiti mobitel i da imam sve petice, molim te.

Lovro Knapić

Dragi sveti Nikola, mislim da sam bio ove godine jako dobar. Htio bih da mi ispuniš par želja. Htio bih da su svi oko mene zdravi i zadovoljni. Pogotovo bih želio da ti imaš puno snage i da usrećiš svu djecu svijeta. Pogotovo one koji su bolesni i siromašni. I mene bi razveselila koja nova igračka, ako imaš. Ali neću se ljutiti na tebe i ako mi ništa ne doneseš.

Puno te voli tvoj Antonio Boroša

Dragi sveti Nikola! Nisam baš bio dobar, ali ću se potruditi da budem bolji. Više ću učiti, slušati ću roditelje i ne ću se svađati s braćom. Molim te da mi doneseš malo bombona i koju žvakaču. Još bih želio jednu malu bateriju. Njome bih svjetlio kad se vani smrača. Jedva čekam da dođeš do moje kuće.

Voli te Stjepan Putak-Ivić

BOŽICNA PRIREDBA

23. prosinca 2009. u dvorani OŠ Matije Gupca Gornja Stubica održana je božićna priredba. Bio je kraj polugodišta i bližio nam se Božić. Priredba je bila oproštaj od stare godine i pozdrav novoj, te slavlje zbog završetka polugodišta i dobrih ocjena. Potpunost te priredbe činio je zbor, tamburaši, ostali učenici, učitelji i gosti, velečasni Dubravko Škrilin Hren i načelnik Željko Lisak. U dvorani se mogao čuti zvuk božićnih pjesama koje su naviještale Božić i Isusovo rođenje. Likovna grupa pod vodstvom Božene Lacković i ove godine se je potrudila i ukrasila dvoranu, a i školu u duhu Božića. Priredbu je započeo dobro uvježban zbor pod vodstvom učiteljice Marine Pakelj, a nakon toga došao je red na dramsku grupu s igrokazom *Čemu služi cvijet* kojeg je napisala učiteljica Vesna Jakopović. Dramsko-recitatorska grupa učenika nižih razreda pod vodstvom učiteljice Ivanke Lisak izvela je pjesmu Mladena Polaka *Narodil se Isusek*, a nakon pjesme uputili su božićnu česti-

tku svima prisutnima. Zatim je riječ preuzeo velečasni Dubravko Škrilin Hren i načelnik Željko Lisak koji su se zahvalili gospodinu Željku Popoviću za sve što je učinio za ovu školu i srdačno pozdravili novu ravnateljicu gospođu Sanju Knezić. Nakon njihovih riječi ponovno nas je razveselio zbor s pjesmom *Rodio se Isus dijete*, te sviranje Marte Španec, a zatim i Dalibora Mucaka na sintisajzeru. Priredba je završila uz glasno pjevanje pjesme *Zvončići* svih prisutnih u dvorani.

Valentina Horvat, Karmela Šagud, 8. c

INTEGRIRANI NASTAVNI DAN-ZIMA

U petak 29.01.2010. učenici nižih razreda b smjene OŠ M.Gupca Gornja Stu-

bica, njih 70-tak sa svojim učiteljicama i učiteljem, održali su integrirani nastavni dan ZIMA. Tijekom mjeseca siječnja učenici su zajedno sa svojim roditeljima i učiteljima marljivo učili o zimi i pripremili se kako da to hladno godišnje doba učine toplijim i sretnijim malim ptičicama stanaricama. Izrađeno je oko 40 kućica za ptice koje su postavljene u okolišu naše škole kako bi stanaricama našeg kraja bila gnjezdilišta ili hranilišta. Neke će od tih kućica narednih dana postaviti i u školskom voćnjaku kod stare škole. Učenici i roditelji zaista su bili maštoviti u izradi kućica, tako da su one izrađene iz različitih materijala (drvo, lim, koža, papir...) ,kreatcijama kakvima bi zavidio i Ch. Dior. U kućicama je ostavljena i hrana za ptičice, od mrvica kruha do različitih vrsta sjemenki. Dalje se planiralo promatrati posjećenost kućica, uočiti vrste koje tu najčešće dolaze, kao i nastaviti s redovitim hranjenjem. Ovim smo projektom napravili višestruku korist: sudjelovali u eko osvještenosti učenika, razvijali njihove radne navike, kreativnost i odgovornost, pomogli ptičicama da prežive zimu, a naposljetku uljepšali i razveselili naš školski okoliš.

Anita Razum, učiteljica

HUMANITARNA AKCIJA - DAN NARCISA

Zagorska liga za borbu protiv raka i ove godine je organizirala akciju prodaje narcisa u Krapinsko – zagorskoj županiji. Ove se godine željelo nabaviti ultrazvuk za Opću bolnicu Zabok. Naša škola se i ove godine uključila u humanitarnu akciju. 12. ožujka 2010. naši učenici su prodavali narcise u školi i u okolici Gornje Stubice. Zahvaljujemo svima koji su podržali ovu akciju.

David Haramustek, 5. a

IZLOŽBA STARINA

Učenici 3. a i 3. b razreda naše škole na satu prirode i društva učili su o snalaženju u vremenu. Rezultat tog učenja i istraživanja bila je izložba starinskih predmeta u holu naše škole. Te predmete učenici su donijeli iz svojih domova. Neki predmeti su stari više od 100, a neki i više od 200 godina. Od izloženih predmeta mogli smo vidjeti razne tabletiće, rubačice za krštenje, ručnike, ključ za klet, porculanski i limeni tanjurić, sveder, stolnjak, petrolejku, pločicu za pisanje, peglu, hoblič, cedilku za sir, ribeš, rifljaču, posudu za mlijeko i zdjelu. Sve te starine donijeli su učenici naše škole.

Marta Haramustek, Lucija Hren, 7.a

DAN PLANETA ZEMLJE

U četvrtak 22. travnja 2010. učenici naše škole zajedno s učiteljima obilježili su Dan planeta Zemlje. Tog dana učenici su u vrijeme 5. i 6. školskog sata očistili

okolicu Gornje Stubice prema zadanom rasporedu. Svaki učenik dobio je rukavicu, a svaki razred po 3 vreće za smeće. Nakon što je bilo sve očišćeno, vreće sa smećem učenici su bacili u spremnike za otpad. Kada su kao ekološki osvješteni građani izvršili svoj dio zadatka, učenici su se uputili svojim kućama.

Nikolina Ruklić, Petra Vulama, 8.a

POZDRAV PROLJEĆU

7. svibnja u 8 sati ispred škole skupili su se svi učenici i učitelji OŠ Matije Gupca. Razlog tog okupljanja bio je naš školski izlet ili popularno zvana „škola u prirodi“. Svaki razred je još prije nekoliko dana odabrao svoje odredište. Moj razred je planirao posjetiti Gorščicu na gori Medvednici. Nismo bili jedini u tom naumu. Isto su planirali i drugi osmi razredi kao i jedan sedmi razred. U 8:15, sa učiteljima Ivanom Vidaković, Marijom Vidaković i Marinom Mikulec krenuli smo prema Gorščici. Gorščica je planinarsko mjesto na Medvednici koje se smjestilo na 730 metara nadmorske visine. Naš cilj je bio planinarski dom okružen velikom, prostranom livadom. Tamo se može pronaći puno klupa, stolaca, nekoliko drvenih kuća te igralište pa čak i mala kapelica. Naravno, do Gorščice smo se kretali nejednako. Neki su bili na početku, a neki na kraju kolone koja je nalikovala vojsci mrava. Put kojim smo krenuli bio je strm, sklizak i jako naporan za nas, djecu koja rijetko imaju priliku ovako planinariti. Putovi su se granali pa smo često zastali da utvrdimo pravi put. Najčešće bismo stali da se odmorimo kod nekih malih kapelica. Na početku smo stali na Trgu Kraljice Mira – trgu napravljenom u spomen 800. godišnjice Gornje Stubice, a kasnije

smo stali kod kapelice sv. Fabijana i Sebastijana u Slanom Potoku. Kretali smo se kroz naselja po asfaltiranom putu, ali što smo se više i dalje uspinjali, asfaltirani put zamijenili su šumski puteljci puni blata, lišća i lokva. Nije nam dugo trebalo da dođemo do izvora pitke vode koji se nalazi na putu prema Gorščici. Izvirala je čista, hladna, planinska voda. Nakon što su mnogi natočili vodu krenuli smo dalje. Hodali smo po smeđem lišću i po blatu pa mi nije dugo trebalo da izgledam kao da sam ronila u blatu. Dobro, barem nisam bila jedina jer su i ostali bili u blatu do koljena. Putem smo često preskakali ili zaobilazili lokve – barem nam nije bilo dosadno. Kad smo ispred sebe ugledali znak „Gorščica- 25 min.“ bili smo jako uzbuđeni. Požurili smo se i čak stigli za manje od 25 minuta. Naše se odredište moglo lako prepoznati - jedina zelena livada na koju smo dotad naišli. Uz mnoštvo klupa, stolaca i pečenjara nije bilo teško sjesti i odmoriti se. Kartali smo se, smijali se, zabavljali se i jeli. Bilo je odlično. Vrijeme je brzo prolazilo. Nakon sat vremena odlučili smo krenuti prema školi, odnosno autobusnoj stanici. Nije nas mučilo što nismo bili sigurni kuda treba ići nego hoćemo li stići na vrijeme na stanicu. Na kraju smo stigli i na autobus pa čak i na sladoled. Tijekom vožnje u autobusu razmišljala sam o tome kako mi je ovo zadnji izlet u prirodi sa svojim razredom i svojom razrednicom. Protekle 4 godine prošle su jako brzo i uvijek ću se rado sjećati svih izleta na kojima smo bili zajedno.

Karmela Šagud, 8. c

SMOTRA ZBOROVA

U subotu 27. ožujka 2010. održana je smotra zborova Krapinsko-zagorske županije u našoj crkvi sv. Jurja.

Smotra je počela u 15 sati, ali budućići da su neki pjevači došli ranije, mogli su napraviti još nekoliko završnih proba jer im je naša škola, kao domaćin, ostavila na raspolaganju nekoliko učionica. Iako je uoči nastupa možda zavlada mala trema, to se uopće nije očitivalo. Dakle, točno u 15 sati čla-

novi zborova i njihovi voditelji ispunili su do posljednjeg mjesta našu župnu crkvu. Odaziv je bio zaista velik. Uvodnim riječima voditelja bio je obilježen početak. Riječ su zatim dobile gospođa Anita Habjanec, predstavnica Županijskog aktiva profesora glazbene kulture, te naša ravnateljica, gospođa Sanja Knezić. Ovogodišnja smotra bila je posvećena prerano preminuloj Brigiti Filipović, profesorici glazbene kulture. Počast je bila iskazana minutom šutnje u kojoj su se svi prisjetili njezinog lika i njezinih pjesama koje je s nama podijelila. Nakon toga čuli smo prvi zbor koji je sudjelovao u natjecateljskom dijelu. Bio je to zbor iz Zlatara kojeg je kao i druge zborove stručno ocjenjivala Snježana Ponoš, predstavnica Glazbenih svečanosti hrvatske mladeži iz Varaždina. Uskoro su prve note i glasovi odzvanjali cijelom crkvom. Preljevale su se polifonije i homofonije. Zatim su nastupili drugi zborovi koji su prijavili revijalni nastup. Osim naše škole među njima su bile i osnovne škole iz Oroslova, Zaboka, Mihovljana, Gornjeg Jesenja i Bedekovčine. Neke smo pjesme mogli prepoznati, ali izvedbe smo očekivali na neki drugi način. No, voditelji zborova, tj. profesori glazbene kulture napravili su virtuozne i ocharavajuće interpretacije. To je bio jedan od razloga zašto je svaka izvedba bila popraćena gromoglasnim pljeskom. Zborovi su uglavnom nastupali sa tri pjesme. Posebno je bilo lijepo vidjeti najmanje u zboru kako složno pjevaju. Na završetku naša je ravnateljica dodijelila priznanja svim školama sudionicama smotre. Zatim su svi zajedno otišli na ukusan ručak u našu školu. Među učenicima su se razvila nova prijateljstva, a voditelji zborova su na neki način još više učvrstili prijateljske odnose, ali i međusobnu suradnju. Kući smo otišli pjevajući naše omiljene melodije sa smotre.

Dalibor Mucak, 7.a

gostovanja

ARANTZA AGUIRRE

12. listopada 2009. našu školu posjetila je glazbena umjetnica Arantza Aguirre iz Baskije. Harmoniku svira od svoje devedesete

te godine. Uz studij harmonike paralelno studira i pedagogiju. Dobitnica je prve nagrade na nacionalnom natjecanju Glazbene mladeži Španjolske 2006. i prve nagrade na natjecanju komornih ansambala „Podiums“.

U vrijeme 6. školskog sata učenici od 5. do 8. razreda koji su bili zainteresirani skupili su se u holu škole i poslušali umijeće te glazbenice na harmonici. Poslušali smo djela skladatelja Granadosa (Orijentalni ples), Bacha (Partita br. 2 u c-molu), Lauzurike (Trama de aire y de sombras), Čajkovskog (Jesenja pjesma), Ginastera (Argentinski plesovi).

Na kraju, prije završnog pozdrava, gošći smo poklonili likovni rad učenika likovne grupe naše škole s motivom harmonike, bočicu jabučnog octa te dvije jabuke iz školskog voćnjaka. Svima nam je bilo ugodno i uvjerali smo se da klasika i na harmonici jako dobro zvuči.

Valentina Bokun, 6.b

GOSTI IZ PARKA PRIRODE MEDVEDNICA

18. studenog 2009. našu školu posjetili su renderi Parka prirode Medvednica. Učenici 6-ih razreda u vrijeme 2. školskog sata skupili su se u maloj dvorani naše škole i poslušali što im gosti imaju za reći. Saznali smo da se Medvednica prvi put spominje 1145. godine, a parkom prirode proglašena je 1981. godine. Glavna značajka Parka su dobro očuvane prirodne šume i šumske zajednice,

njih 12. Na različitim staništima ima preko 1300 vrsta biljaka. U Parku postoji 8 rezervata šumske vegetacije i špilja Veternica. Špilja predstavlja stanište za 14 vrsta šišmiša. Osim biljnog i životinjskog svijeta park je bogat kulturnom baštinom. Uz srednjovjekovne utvrde Medvedgrad i Susjedgrad, dvorac Oršić i Stubički Golubovec, na prostoru parka nalazi se i rudnik srebra Zrinski. U 16. i 17. st. tu se kopalo u potrazi za srebrom koje se dobivalo taljenjem rude. Stoljećima je tako stajao zapušten i zaboravljen pa ga je ustanova Park prirode Medvednica pretvorila u turističku atrakciju. Svake godine, zadnju nedjelju u rujnu, ta ustanova omogućuje svim posjetiteljima uživanje u Viteškom turniru. Posjetitelji, između ostalog, mogu pogledati predstavu o hrabrim vitezovima, čuvarima rudnika, uz miris i okus srednjovjekovnih jela i pića. Park prirode Medvednica omogućuje i različite sportske i rekreativne aktivnosti: planinarenje, šetnje, biciklizam, alpinističko penjanje, istraživanje podzemlja, skijanje... Na kraju upoznali su nas i s nekim pravilima kojih se trebamo pridržavati u Parku prirode Medvednica:

1. Ne trži biljke
2. Ne uznemirivaj životinje
3. Ne pali vatru
4. Ne bacaj smeće, itd.

Valentina Bokun, 6.b

“HUDEK ART” U LOJZEKOVOJ HIŽI

17. rujna 2009. učenici likovne grupe iz naše škole, te učiteljica likovne kulture Božena Lacković i gospodin ravnatelj Željko Popović, posjetili su likovnu koloniju „Hudek Art“ u Lojzekovoj hiži. Nakon prvog školskog sata krenuli smo autobusom prema Lojzekovoj hiži. Tamo su nas dočekali umjetnici iz raznih država svijeta. Oni uglavnom govore engleskim ili njemačkim jezikom pa smo se sporazumijevali kako smo znali. Najprije smo svi zajedno pogledali kako oni rade, a kasnije smo se pridružili nekom umjetniku i uz njegovu pomoć izrađivali likovna djela u raznim likovnim tehnikama. Cilj sastajanja s umjetnicima je bio da još više zavolimo umjetnost, da upoznamo likovne tehnike s kojima se ne susrećemo u osnovnoj školi, te da komuniciramo s umjetnicima iz drugih krajeva svijeta, i na taj način razvijamo svoje govorne vještine. Umjetnici su bili veoma ljubazni i objasnili nam sve što nam nije bilo jasno. U školu smo se vratili oko 13 sati.

Doroteja Benko, 7.a

KARIKATURE U DVORCU ORŠIĆ

23. ožujka 2010., u vrijeme 5. školskog sata, učiteljica likovne kulture, Božena Lacković i mi, učenici 6. c razreda otišli smo posjetiti Galeriju dvorca Oršić. Kad smo stigli do dvorca, brzim smo se korakom popeli na kat. Ušli smo u Galeriju gdje su bile izložene karikature koje je nacrtao norveški muzejski djelatnik. Bilo je tu i smiješnih karikatura. Najsmješnija karikatura mi je bila gdje su prikazani muškarci koji su rumeni u licu zbog previše alkohola i kojima su čaše najinteresantniji izlošci u muzeju. Ta izložba karikatura je putujuća izložba i izlaže se u raznim zemljama Europe. Svaka karikatura ima mali tekst na engleskom jeziku. Taj tekst je preveden na hrvatski jezik, ali smo i mi sami pokušavali prevoditi. Učiteljica nam je objašnjavala pojedine karikature, a mi smo je pažljivo slušali. Kad smo sve pregledali, vratili smo se natrag u školu.

Lucija Lukec, 6.c

MELITA RUNDEK

U četvrtak 25. veljače 2010. književnica Melita Rundek posjetila je našu školu.

Susret je bio za učenike šestih razreda, a prisutni su bili i neki učenici sedmih razreda. Susret se odvijao u maloj dvorani naše škole za vrijeme 2. školskog sata. Melita Rundek rođena je 8. veljače 1961. u Zagrebu. Profesorica je komparativne književnosti i fonetike. Danas radi u knjižnici, a u slobodno vrijeme piše, slika, izrađuje nakit. Piše za velike i male. Objavljivala je u časopisima: Plima, Draga i Modra lasta te na Hrvatskom radiju. Napisala je djela: Psima ulaz zabranjen, Reci brodovima da se brzo vraćam, Priče za laku noć, Mirko i 7 prigovora, Oči koje svijetle u mraku, Kupit će ti tata koturaljke, Zora, Suzy je nestala, 5 i 1/2 do zvona, Haj, ja sam online. Za roman Psima ulaz zabranjen dobitila je nagradu Ivana Brlić-Mažuranić. Na početku susreta, književnica nam se predstavila, ispričala ponešto iz svog života i rekla nam o svojim dosadašnjim iskustvima s knjigama. Predstavila nam je

svoju nedavno izašlu knjigu Haj, ja sam on line. Glavni lik je Gizmo koji je dobio novo računalo. Poželio je tri želje, spojio se na internet i iz računala su se počeli pojavljivati Visoki, Krpica, Lady Moonlight i Countess! Nakon nekoliko klikova mišem Gizmaču se sasvim promijenio život. Ako pročitate knjigu, saznat ćete što se sve događalo u Gizmačevom životu otkad je uključio novo računalo. Pred kraj, i mi smo književnici postavili nekoliko pitanja o toj njezinoj novoj knjizi. No, taj zanimljiv razgovor ubrzo je prekinulo školsko zvono. Pozdravili smo se s književnicom i otišli na veliki odmor.

Natalija Jelovečki, Petra Pikec, 6.c

METEOROLOG

KRISTIJAN BOŽAROV

Povodom Dana voda 22. ožujka i Svjetskog meteorološkog dana 23. ožujka 2010., našu školu je 19. ožujka 2010. posjetio meteorolog Kristijan Božarov čije vremenske prognoze svakodnevno slušamo na Radio Stubici. U vrijeme 6. školskog sata u medijateci su se skupili učenici petih razreda i članovi GLOB-a kako bi poslušali predavanje našeg gosta. Od Kristijana Božarova saznali smo da su meteorolozi stručnjaci koji predviđaju kakvo će biti vrijeme. Da bi ta predviđanja bila što točnija, oni koriste podatke izmjerene i prikupljene na meteorološkim postajama diljem Hrvatske. Govorio je o atmosferi, cikloni, anticikloni, klimi. Elementi koji utječu na klimu su temperatura zraka, vlaga zraka, smjer i brzina vjetrova, naoblake, padaline. Također, saznali smo da je cumulonimbus kišni oblak praćen grmljavinom, jakim vjetrovom, pljuskom, te da često izaziva materijalnu štetu. Kristijan nam je pokazao zanimljive fotografije te par kratkih filmova o nekim vremenskim pojavama. Nakon predavanja uslijedila je igra, tj. kviz kojeg je pripremio naš gost. Učenike je podijelio u četiri skupine. Skupina koja je pobijedila za nagradu je izabrala ime sljedeće ciklone. Izabrani

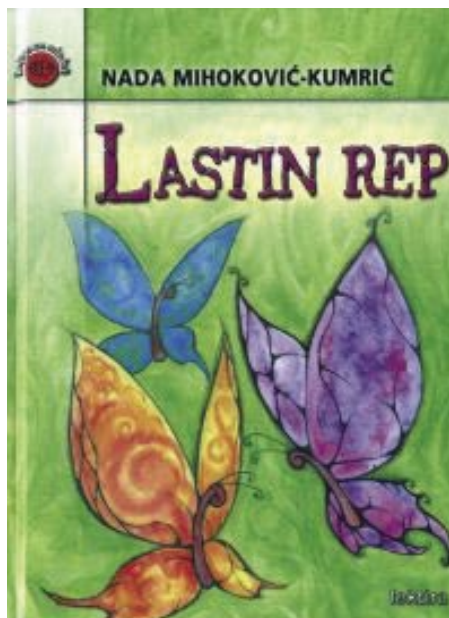
su nazivi Jurjevka, Gubec, Milivoj. Završetkom 6. sata završilo je i naše druženje s meteorologom.

Marta Haramustek, 7.a

SUSRET S KNJIŽEVNICOM NADOM

MOHOKOVIĆ-KUMRIĆ

9. studenog 2009. našu školu posjetila je književnica Nada Mohoković-Kumrić. Za vrijeme trećeg školskog sata učenici sedmih razreda skupili su se u maloj dvorani. Prije nego je riječ dobila spisateljica, učenici Dalibor Mucak i Doroteja Benko uputili su nam par riječi o našoj gošći. Književnica Nada Mohoković-Kumrić dolazi iz Velike Gorice. Rođena je u Novigradu Podravskom 1951. Piše pripovijetke i romane za djecu i odrasle. Svoje književne radove objavljivala je već u osnovnoj školi, na radiju, u časopisima i dječjim listovima. Najpoznatija djela su joj zbirka pripovjedačka za mladež *Mjesto pod suncem*, roman za mladež *Mrazovac*, roman za djecu *Tko vjeruje u rode* te mnoga druga djela. Nama je predstavila knjigu *Lastin rep* za koju je dobila nagradu Mato Lovrak za najbolji dječji roman 1995. godine. Djelo *Lastin rep* prilagođeno je dječjem naraštaju i mladima. U romanu se razrađuju vrlo zanimljive teme s kojima se možda i mi sami susrećemo u svakodnevnicima: tinejdžerska ljubav i obiteljske razmirice. Radnja je zanimljiva i napeta, a istovremeno realistična. Učenici su bili vrlo zainteresirani i književnici su postavljali brojna pitanja. Saznali smo da je po zanimanju farmaceut, a pisanje joj je hobi. U mladosti je voljela čitati krimice, romane o kaubojima i indijancima.

ma, djela s puno akcije. Do sada je objavila 9 knjiga. Uglavnom piše za mladež, samo je jednu knjigu napisala za odrasle, djelo *Prilagođeni*. Djela su joj uglavnom realistična, govore o pričama iz stvarnog života. Najčitanije su joj knjige *Mrazovac* i *Lastin rep*, a njoj je najdraža *Tko vjeruje u rode* koju je posvetila svojim kćerima. Na kraju nam je književnica pročitala jedan ulomak iz romana *Lastin rep* kako bi još više zainteresirala učenike da pročitaju to djelo. Nadamo se da je u tome uspjela jer je svima sat vrlo brzo prošao i sa smiješkom na licu izašli smo van iz dvorane.

Marta Haramustek, Lucija Hren, 7.a

POSJET BOLESNOJ DJECI U BISTRU

15. ožujka 2010. neki učenici i učitelji naše škole posjetili su Specijalnu bolnicu za kronične bolesti dječje dobi u Bistri. Učitelji koji su vodili učenike bili su: ravnateljica Sanja Knezić, pedagog Drago Sedlar,

vjeroučitelj Robert Kučak, učitelji Valentina Đurek, Ivan Vidaković, Božena Lacković i Dinko Prpić. Prije odlaska u Bistru vjeronaučna grupa naše škole pokrenula je akciju sakupljanja novca za bolesnu djecu koja se nalaze u toj bolnici. Svi su se odazvali i u to korizmeno vrijeme odrekli su se kupovanja raznih stvari te darovali novac. Skupili smo mnogo novca koji smo darovali za njihove mnogobrojne potrebe. U Bistru nas je dočekala gospođa Zlatka i medicinske sestre koje su nas vodile kroz bolnicu. Mi smo se podijelili u 3 grupe te razgledavali sobe u kojima su bila djeca. Ulaskom već u prvu sobu bili smo šokirani. Bilo je mnogo djece koja su bolovala od neizlječivih bolesti. Kad smo ih vidjeli, shvatili smo koliko smo sretni u životu. Sestre su bile ljubazne i odgovarale su na sva naša pitanja. Bilo je to vrlo korisno iskustvo za nas.

Vjeronaučna grupa

POSJET DVORCU ORŠIĆ

Dana 9. prosinca 2009. godine 8.c razred s učiteljicama Boženom Lacković i Marijom Vidaković, za vrijeme 5. i 6. školskog sata, posjetili su izložbu starih obrta u galeriji dvorca Oršić u Gornjoj Stubici. U izložbenom prostoru razgledali smo

stare zanate: bačarstvo, urarstvo, košarstvo, strojarstvo, licitarstvo od pripreme proizvoda do plasiranja na tržište. Doznali smo da je najpoznatija ulica bila Obrtnička ulica u Donjoj Stubici, koja postoji još i sad. O starim obrtima saznali smo iz dokumentarnih filmova koje smo gledali razgledavajući izložbu. Put izrade nekog predmeta je bio težak i dugotrajan. Potrebno je pripremiti materijal, izraditi predmet i prodati ga na tržištu. Majsecov mlin, obnovila je obitelj Majsec i njime pokrenula seoski turizam. U drugom filmu imali smo prilike vidjeti izradu bačava. Uočili smo da je to vrlo kompliciran posao. Najprije se treba pripremiti drvo, zatim ga obraditi i oko bačava staviti metalne obruče. Odmah nakon toga pogledali smo kako se izrađuju vrata. Zatim smo pogledali film vezan uz licitarstvo i košarstvo. Nama je najzanimljiviji bio zadnji film u kojem je prikazana izrada drvenih igračaka u Gornjoj Stubici i Stubičkom Lazu. Izložbu smo posjetili kako bismo vidjeli stare zanate našeg kraja koji su prije bili vrlo poznati i kako bi se u nekome od nas probudila želja za jednim od tih zanimanja.

Roberta Herceg, 8. c

POSJET ASTROFIZIČARA NAŠOJ ŠKOLI

U četvrtak 24. rujna 2009. našu školu posjetio je gospodin Marino Tumpić, astrofizičar iz Istre. U medijateci je održao predavanje učenicima viših razreda i

učiteljima o napredovanju znanosti i tehnike vezane uz otkriće svemira. Na prezentaciji, koju je za nas pripremio, gledali smo kako su letjelice izgledale nekad i kako izgledaju danas, a kako će izgledati u budućnosti, no hoće li ljudi za nekoliko godina moći posjećivati planete i dalje je otvoreno pitanje. Predavanje je trajalo jedan školski sat, te su učenici mogli dobiti puno zanimljivih informacija o dospijeću prvih ljudi u svemir, o svemirskim letjelicama koje se lansiraju iz Amerike, Rusije i Kine. Saznali smo što je astronomija, tko su astronomi, čime se bave, koliko su ostali planeti udaljeni od Zemlje, koji je najbliži Zemlji, a koji najdalji. Čuli smo i o raznim satelitima koji su postavljeni na nekim planetima, npr. na Marsu. Nakon tako zanimljivog predavanja, potaknuti ovim istraživanjima, imali smo o čemu razmišljati te smo na kraju tog poučnog predavanja zadovoljni napustili učionicu.

Petra Vulama, 8.a

“KAKO ODOLJETI SOCIJALNOM PRITISKU”

10. veljače 2010. učenici sedmih razreda imali su priliku poslušati predavanje na temu Kako odoljeti socijalnom pritisku. Predavanje je održala socijalna radnica Valentina Hanžek. Najprije smo se svi predstavili gošći, a zatim smo krenuli s igrom Vjetar puše. Učenici su sjeli u krug, a jedan učenik je ostajao stajati u sredini kruga i morao je reći: „Vjetar puše za sve one koji imaju, npr. plave traperice. Svi koji su imali plave traperice morali su ustati i tražiti si novo mjesto u krugu. Onaj tko nije našao slobodan stolac ostao je u krugu i smislio nešto kako bi se što više učenika ustalo kako bi on zauzeo sjedeće mjesto. Nakon igre podijelili smo se u četiri skupine. Svaka skupina dobila je jedan problem kojem smo morali naći rješenje, npr. kako odbiti piti alkohol u društvu, a da i dalje budeš prihvaćen, ili kako ne sudjelovati u pljački iako tvoje društvo inzistira na tome. Mnoga djeca

donose odluke na temelju onoga što će druga djeca oko njih reći i učiniti. Ponekad naprave dobar izbor i to im pomaže da postanu bolji ljudi. Ali, ponekad, naprave i nešto loše što bez utjecaja svojih vršnjaka ne bi učinili. Naučili smo da ne smijemo pod utjecajem nekih društvenih skupina promijeniti svoje stavove, ponašanje, samo zbog toga da bismo bili prihvaćeni u društvu. Na kraju smo odigrali još jednu igru. Za vrijeme igre bilo je zabranjeno smijati se. Osobi koja je sjedila pokraj nas morali smo reći: „Draga, voliš li me?“, a ona je trebala odgovoriti: „Da, ali ti se ne mogu nasmijati.“ Svidjelo nam se ovo predavanje i željeli bismo da se takva održavaju češće.

Marta Haramustek, 7.a

STUDENTI S UČITELJSKOG FAKULTETA

U petak 4.12. 2009. godine našu školu posjetile su studentice Učiteljskoga fakulteta zajedno sa svojim profesorima. Prvo su s učiteljem Brankom Barićem razgledale voćnjak te im je učitelj u pratnji svojih učenika pokazao nekoliko vrsta voćaka te im rekao nešto više o našem čipsu od jabuka te jabučnom octu. Nakon toga svi zajedno su se vratili u školu gdje su ih čekali štandovi s našim proizvodima, tj. naša školska zadruga. Tu su bile: voćarska grupa, foto grupa, likovna grupa. Područne škole pokazale su svoje proizvode. Uz razgledavanje mogao se i kupiti neki proizvod. Za kraj, članice fotogrupe slikale su sve učitelje, učenike i studentice zajedno, za uspomenu i kao dar našim gostima. Nakon toga, oni su otišli u kuhinju jesti, a svaka sekcija je pospremila svoje proizvode jer je susret završio.

Nikolina Ruklić, 8. a

U OŠ MATIJE GUPCA U ZAGREBU

Na poziv ravnateljice Osnovne škole Matije Gupca iz Zagreba, Ljiljane Klinger, folklorna grupa naše škole s voditeljicom Boženom Lacković i grupom učitelja, sudjelovala je u proslavi njihovog Dana međunarodne škole. To je manifestacija koju svake godine organiziraju učenici, polaznici međunarodne škole, i njihovi roditelji kako bi predstavili tradicionalnu kulturu zemlje iz koje dolaze. Naši učenici

su pozvani kako bi predstavili gornjostubičke običaje i nošnju. Nas su oduševili prepuni štandovi koje su maštovito ure-

dili roditelji i učenici. Štandovi su bili uređeni njihovom tradicionalnom odjećom i predmetima te raznim slatkim i slanim „oblizekima“. Posebno nam se svidio sushi. Najviše smo se fotografirali s Indijancima od kojih je jedan bio u odjeći poglavice. Uz sve to, mali Gornjostubičanci su imali priliku razgovarati na njemačkom i engleskom jeziku sa svojim vršnjacima. Vjerujemo da ćemo dugo pamtit i ovaj posjet i domaćine koji su nas prekrasno ugostili.

Božena Lacković, učiteljica

ZIMSKA ŠKOLA INFORMATIKE

Ove godine također je organizirana zimska škola informatike kojoj su prisustvovali i najbolji srednjoškolci, informatičari iz Hrvatske te učenici i nastavnici iz osnovnih škola čitave županije. 15. pozivna zimska škola informatike trajala je u vremenu od 3. 01. do 10. 01. 2010. godine. Radionice su bile trodnevne (4. siječnja do 6. siječnja i 7. siječnja do 9. siječnja). Sedam dana druženja i intenzivnog rada bila je prilika za stjecanje novog znanja i što nam je bilo posebno drago, novih prijateljstava. Učenici naše škole koji su sudjelovali u radu 15. ZŠI su: Ana Herceg, Ines Frajtag, Anica Rusan, Juraj Hanžek, Alen Hegol, Stjepan Rusan, Matija Matija. U radu škole pridružile su se i učiteljice Ana Kaić, Ines Krušelj-Vidas, Valentina

Durek i ravnateljica Sanja Knezić.

Valentina Đurek, učiteljica

IZLET U ZAGREB

19. veljače u 9 sati s Trga sv. Jurja učenici od petog do osmog razreda krenuli su na izlet u Zagreb. Bili smo raspoređeni u šest autobusa te je u svakom bilo i 3 učitelja zaduženih za red i mir. Cilj tog izleta bila je kazališna predstava "Put oko svijeta u 80 dana" i posjet novootvorenom Muzeju suvremene umjetnosti. Vožnja

do Zagreba je potrajala oko 50 minuta. U 11 sati u Zagrebačkom kazalištu mladih održala se predstava nastala prema knjizi Julesa Verna. Tema predstave je vrlo neobičan i nevjerojatan pothvat gospodina Tihana Šaga. Zbog oklade za 20 tisuća funti sa svojim kolegama, on je odlučio obići cijeli svijet u roku od 80 dana što mu je na kraju i uspjelo. Na samom putovanju upoznao je svoju buduću ženu, izvukao se iz mnogih nevolja te dokazao da je sve uz ljubav moguće. Predstava je završila sretnim krajem kao što se to i obično događa. Kada su učenici izašli iz kazališta, uputili su se u Muzej suvremene umjetnosti koji se nalazi u Novom Zagrebu. Zbog velikog broja učenika muzej smo morali obići u devet grupa. Svaka grupa je imala svog vodiča koji nas je vodio po muzeju. Sam pojam moderna umjetnost postoji još od 1951. godine. Tada je gupa umjetnika počela stvarati i promicati novu vrstu umjetnosti u kojoj svatko može uživati. Moglo se čuti mnogo poznatih imena i tako obogatiti svoje znanje. Vidjele su se mnoge skulpture, slike i predmeti za čiju su izradu umjetnici dobili inspiraciju u svakodnevnom životu. Razgledavanje muzeja je završilo na trećem katu odakle je do izlaza osim stepenicama vodio i veliki tobogan. Oni koji su bili hrabriji spustili su se njime i došli do izlaza na puno kraći i zabavniji način. Posjet muzeju završio je oko 4 sata. Za sat vremena učenici su već stigli svojim kućama puni dojmova iz Zagreba. Izlet u Zagreb je sve u svemu

gostovanja

prošao odlično. Moglo se vidjeti puno toga i svašta novog naučiti. Zato uvijek treba putovati i razgledavati jer ne možemo ništa izgubiti već samo puno toga dobiti.

Karmela Šagud, 8.c

GOSTI IZ HRVATSKE KOSTAJNICE

13. svibnja 2010. našu školu posjetio je

zbor OŠ Davorina Trstenjaka iz Hrvatske Kostajnice. U vrijeme 7. školskog sata učenicima naše škole otpjevali su nekoliko pjesama. Uz učenike i voditeljicu zbora došli su i ravnatelj te škole te još jedan učitelj. Želja nam je nastaviti međusobne prijateljske odnose učenika i kolektiva.

Dalibor Mucak, 7.a

TERENSKA NASTAVA - AUSTRIJA

Učenici 5-ih i 6-ih razreda naše škole posjetili su 15. svibnja 2010. grad Klagenfurt u pratnji učiteljica Božene Lacković, Marine Mikulec i Valentine Čulig.

Glavno odredište putovanja bio je park Minimundus u kojemu se nalaze modeli najpoznatijih građevina svijeta (Kineski zid, Katedrala sv. Petra,...), te obližnje jezero Wörthersee. Nakon razgleda centra grada Klagenfurta, čiji je zaštitni znak zmaj, učenici i učitelji posjetili su Bleiburško polje i zapalili svijeću za sve žrtve stradale u bleiburškoj tragediji.

Valentina Čulig, učiteljica

gostovanja

BRILJANTIN U KAZALIŠTU KOMEDIJA

U srijedu 19.5.2010. godine nekoliko učenika 8.i 7. razreda zajedno s oko dvadeset učitelja uputili su se u gradsko kazalište Komedijska gledati mjuzikl Briljantin.

Krenuli smo s Trga sv. Jurja oko pola 6 popodne. Dolaskom u Zagreb imali smo dvadesetak minuta slobodnog vremena nakon čega smo se okupili ispred kazališta. Kad smo se smjestili, pričekali smo još nekoliko minuta i mjuzikl je počeo. Mjuzikl je bio pun zabave, pjesme i plesa. Predstava je završila oko 22 sata, s time da je tijekom predstave bila jedna kraća pauza. Nakon predstave uputili smo se svojim kućama puni oduševljenja te svim ljubiteljima zabave, pjesme i plesa preporučamo da pogledaju Briljantin - jer to je in.

Nikolina Ruklić, Petra Vulama, 8.a

ŽUPANIJSKA SMOTRA ŠKOLSKIH ZADRUGA

28. svibnja 2010. četiri učenika naše škole te učitelji Natalija Ciglencečki, Armina Rod, Božena Lacković, Nataša Mirt i Marko Mihaljinec sudjelovali su na smotri školskih zadruga Krapinsko-zagorske županije. Naša školska zadruga ima osam sekcija: voćarsku, titrice – PŠ Dubovec, drjenčeki – PŠ Sveti Matej, klinčeki – PŠ Hum Stubički, povrtlarsku sekciju, foto sekciju, likovnu i etnografsku. Na smotri su titrice predstavile čaj iz Dubovca, drjenčeki-pekmez od drijenka, klinčeki-kompot od jabuka i krušaka te med od maslačka. Likovna sekcija je osmislila ambalažu proizvoda, a etnografska je aranžirala izložbeni prostor.

Božena Lacković, učiteljica

MEĐUNARODNI SUSRET TURISTIČKIH ŠKOLSKIH UDRUGA

28. svibnja 2010. mali tamburaši, mali pjevački kvartet, školska zadruga i mlađa grupa Puhačkog orkestra vatrogasne zajednice Gornje Stubice nastupali su u Slovenskim Konjicama. Bio je to Među-

narodni susret turističkih školskih udruga (Mednarodno srečanje turističnih šolskih krožkov) gdje su učenici naše škole odsvirali i otpjevali nekoliko pjesama te tako predstavili naš kraj. Učenici su bili u pratnji učiteljice Marine Pakelj, ravnateljice Sanje Knezić i gospodina Mirka Svibena i Josipa Leškovića.

Josip Lukina, 5.a

„RAZBISTRITE SE NA BISTRU“

30. svibnja 2010. mali tamburaši naše škole i školska zadruga predstavili su se na događanju „Razbistrite se na Bistru“ u kamenolomu Bistra u Gornjoj Bistri u organizaciji Javne ustanove „Park prirode Medvednica“. Tim događanjem promovira se poučna staza, prirodne i kulturne vrijednosti Parka prirode Medvednica, rekreacija i zdrav način korištenja slobodnog vremena. Tamburaši su odsvirali nekoliko pjesama iz našeg kraja, a školska zadruga se predstavila sa svojim sekcijama i proizvodima. Učenici su bili u pratnji učiteljica Marine Pakelj i Božene Lacković, te ravnateljice Sanje Knezić.

Sara Drempetić, 5.a

fAšnik Fašnik fašnik faŠnik Fašnik fašniK Fašnik

16. dana najluđeg mjeseca u godini, veljači, održana je fašnička priredba u našoj školi. Već u 9 sati dvorana je bila krcata. Svi su bili uzbuđeni i s nestrpljenjem su čekali početak koji je bio obilježen gromoglasnim „juškanjem“. Budući da je tema ovogodišnjeg fašnika bila književnost, na pozornici su nam pjevali, plesali i recitali neki vrlo poznati likovi, primjerice čarobnjaci iz družine Harry Pottera, vuk i crvenkapica, zatim šegrt Hlapić,

pa Štrumfovi i hobiti... Bilo je tu i raznih drugih prikaza kao što je Robin Hood ili Pinokio. Mogu reći da su se i učitelji toliko „otkačili“ da neke nismo ni mogli prepoznati. A jedva smo prepoznali i naše stubičke tamburaše koji su došli, kako je to već tradicija, podignuti atmosferu svojom svirkom. Svi smo zapjevali par pjesama uz njih, a onda im je naša ravnateljica, gospođa Sanja Knezić, uručila fašnički poklon. Ovogodišnji fašnik je bio veoma veseo i ispu-

njen smijehom. Bilo je posebno lijepo vidjeti najmlađe učenike koji su se zapravo najviše radovali ovom događaju. Na samom završetku priredbe okrivili smo tog nestašnog vragolana „Fašnika“ za sve loše te smo ga, onako nemilosrdno, spalili. Vjerujem da fašničko raspoloženje nije prestalo ni nakon priredbe i da su mnogi učenici dobro preplašili ili možda obradovali svoje susjede, a ponešto i zaradili.

Dalibor Mucak, 7.a

ŠTO JE UČENJE?

Učenje je proces kojim usvajamo znanja, vještine, strategije, vjerovanja, stavove i ponašanje.

Svi smo u životu iskusili da je učenje zahtjevan i mukotrpan proces, stoga su ljudi uvijek pokušavali pronaći način kako sa što manje truda i što brže usvojiti neko gradivo.

Nemali broj učenika misli da učiti znači pročitati tekst. Kada ih se upita da sami reproduciraju gradivo, teško ponavljaju ono što su pročitali. No, pitate li ih koliko su sigurni da su usvojili gradivo koje su pročitali, mnogi odgovaraju da su jako sigurni u svoje znanje te smatraju da je za učenje dovoljno jednom pročitati tekst. No, pročitati tekst ne znači da ste ga zapamtili. Jer, čitanje nije učenje! Da bi nešto bilo naučeno, potrebno je pročitati više puta, izvaditi bilješke i nakon toga biti u stanju samostalno prepričati tekst ili riješiti zadatak bez gledanja u bilježnicu ili knjigu.

Kako učiti ?

Što učiniti da spriječite loše ocjene i dočekate kraj školske godine bez muke? Zapamtite!!!

Početak je najbitniji :-)

UVJETI POGODNI ZA UČENJE:

- Prije učenja prozračite sobu
- Pazite da temperatura sobe ne bude pretopla ni prehladna
- Učite uvijek na istom mjestu (za stolom)
- Ugasite radio, tv i kompjuter
- Pripremite sav materijal potreban za učenje
- Pripazite odakle dolazi svjetlo (ako ste u sjeni, moglo bi vam se početi spavati)

PLAN UČENJA

- Napravite stalan plan učenja i ostalih aktivnosti
- Odredite redoslijed učenja predmeta (teže gradivo učite najprije, a lakše ostavite za kraj)
- Učite u smjenama po 45 – 50 min.
- Između učenja različitih predmeta uvedite odmor
- Teže gradivo bolje je učiti više dana u tjednu, a ne samo jedan dan

UČENJE

- Najbolje bi bilo učiti isti dan kada se nešto u školi obradilo
- Prvo glasno pročitajte lekciju (ono što glasno čitate, bolje pamтите)
- Dok čitate tekst pitajte se o pojmovima na koje nailazite u tekstu: Jeste li već nešto o toj temi čuli do sad?

Znate li već nešto o tome?

Na sva ta pitanja pokušajte odgovoriti, na taj način ćete poboljšati koncentraciju.

- Razmislite o onome što ste čitali. Nejasne stvari označite i pitajte druge za objašnjenje (prijatelje, roditelje i naravno učitelje)

- Označite bitne stvari u lekciji (druga boja, flomaster, podcrtati...)

• **PODCRTAVAMO:**

- ono što je novo i što treba zapamtiti, nije potrebno podcrtavati otprije poznato

- ono što pri ponavljanju želimo odmah uočiti

- onaj dio teksta koji upućuje na bit problema i koji pruža jasne odgovore na naša pitanja

- Kada završite sa čitanjem i podcrtavanjem zadanog štiva, potrebno je prepričati pročitano

- Dio po dio prepričajte GLASNO SVOJIM RIJEČIMA

- Zapišite osnovne pojmove ili kraće rečenice u posebnu bilježnicu

- Ponavljati možete tako da naslove iz lekcije okrenete u pitanja, napišete ih i pokušate odgovoriti bez gledanja u knjigu

- Za uspješno i ustrajno učenje važno je naći djelotvornu motivaciju

- Porastom motivacije porast će i volja za učenjem

- Predočite si sve prednosti i radosti koje vas očekuju po završetku zadatka

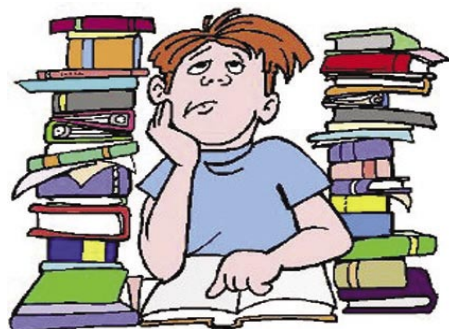
- Pomislite na radost koju ćete doživjeti nakon postizanja cilja

NA KRAJU: NAGRADITE SE JER STE BILI „DOBRI“ I UČILI

REZULTATI ANKETE

Učenici 5.a, 6.c, 7.c i 8.a razreda ispunili su anketu na temu „Kako učiš“. U anketi je sudjelovalo ukupno 96 učenika. Donosimo rezultate:

1. Učim: a) svaki dan – 31%
b) samo prije ispita – 60%
c) uopće ne učim – 9%

2. Učim: a) uz tv ili radio – 20%
b) u potpunoj tišini – 69%
c) uz tipkanje na mobitelu – 11%

3. Učim: a) čim dođem iz škole – 36%
b) na večer – 59%
c) ujutro – 5%

4. Učim tako da:
a) podcrtavam najvažnije – 39%
b) samo čitam – 52%
c) radim umne mape – 9%

5. Učim: a) uvijek na istom mjestu – 62%
b) na stolu s hranom – 7%
c) gdje stignem – 31%

6. Učim: a) s prijateljem/icom – 7%
b) sam/a – 83%
c) uz pomoć računala – 10%

Učenici naše škole Dalibor Mucak i Marta Haramustek iz 7.a razred napisali su svoja razmišljanja o učenju te način na koji oni uče.

Problem koji muči većinu današnje školske mladeži je učenje. Iskreno, uopće ne sumnjam da mnogi ne žele čuti za tu riječ, a naročito ne od roditelja (u imperativu). Danas se sve više javlja pojam „štребanje“ što bi trebalo biti sinonim za prekomjerno učenje, ali s nerazumijevanjem. Tom se tzv. alternativom koriste đaci, najčešće pred ispit. No, unatoč tome ponekad dobiju loše ocjene, a kasnije to znanje ne usvoje. Zašto je to tako? Mislim da

je najveći razlog tome brzopletost. Neki učenici određeno gradivo pročitaju i nekoliko puta, misleći da na taj način

zapamte činjenice. No, oni zapravo nisu skoncentrirani pa, istini za volju, tako treniraju jedino čitanje. Za to je krivo i prisutstvo televizora ili računala u blizini. Svaki učenik trebao bi ponavljati gradivo dobrovoljno, a ne uz prisilu roditelja. Ako negdje zapne, tada treba svakako zatražiti pomoć roditelja i učitelja. Ima učenika koji vole učiti s prijateljima. To je jedan također dobar primjer. Komunicirajući s drugima, može se puno naučiti. Postoji još jedna stvar koja je uzrok loših ocjena. To je odustajanje. Želim reći kako mnogi učenici poslije niza loših ocjena izgube samopouzdanje te misle kako više nema nade da poprave prosjek. I tako više ne uče. A baš tada trebali bi biti odlučni i snažni da sve to poprave. Međutim, najbolji način kako učiti je nastava. Tko pažljivo prati tijekom nastave, može puno toga naučiti na samom satu. Kod kuće to treba onda samo još ponoviti jer kao što kaže poznata poslovica: „Ponavljanje je majka znanja.“

Dalibor Mucak, 7.a

Ja učim tako da najprije iz knjige ili bilježnice pročitam svo gradivo koje trebam naučiti. Najvažnije podatke ispišem na papir. Kad to naučim, na papir napišem pitanja i na njih odgovaram, te tako provjerim svoje znanje. Prije nego krenem spavati još jednom sve pročitam. U školi pred ispit još jedanput to ponovim. I uspjeh ne izostaje.

Marta Haramustek, 7.a

7. Kad učim razmišljam o:
a) igri – 13%
b) prijateljima – 13%
c) onom što piše u knjizi – 74%

8. Na satu:
a) pažljivo slušam – 52%
b) misli mi uvijek odlete negdje drugdje – 18%
c) razgovaram s prijateljima – 30%

9. Prije pisanja testa ja sam:
a) miran/mirna – 35%
b) nemiran/nemirna – 27%
c) uzbuđen/uzbuđena, želim čim prije početi pisati – 38%

Anketu su izradili te obradili prikupljene podatke članovi novinarske grupe uz pomoć učiteljice M. Lisak.

škola u prirodi - pozdrav jeseni

POZDRAV JESENI

Dana 16. listopada 2009. godine održana je nastava u prirodi za sve učenike naše škole pod nazivom „Pozdrav jeseni“. Skupili smo se, također, i povodom Dana kruha i zahvalnosti za plodove zemlje.

Bilo je dosta hladno pa se kratka priredba u sklopu Dana kruha održala u školskom holu. Pjevački zbor je otpjevao nekoliko prigodnih pjesmica, učenici nižih razreda izrecitali su nekoliko stihova o jeseni, a i folklorna grupa je izvela jednu kratku točku. U goste nam je, kao i svake godine, došao velečasni Ivan Špoljar. Podsjetio nas je da jedna trećina ljudi ide gladna spavati, a djeca u nekim krajevima, posebno u Aziji i Africi, zadovoljna su ako imaju jedan obrok na dan. Uz sveti obred kojim smo zahvalili Bogu i ljudima za sveti dar hrane, velečasni je blagoslovio kruh i sve nas prisutne. Nakon završetka programa izašli smo na hladan zrak kako bi svaki razred krenuo prema svome odredištu.

Dalibor Mucak, 7.a

SLANI POTOK

Odredište 7. a razreda bilo je Slani Potok te novoizgrađena kapela svetog Martina. Krenuli smo prečicom pokraj vikendice učitelja Ivana Vidakovića, našeg razrednika. Samo načas smo stali te malo razgledali vrt kojeg je obavio pokrov hladnog mraza. Zaključili smo da je najbolje krenuti dalje kako se ne bismo „smrznu-li“ na mjestu. Tako smo izašli na cestu kod novouređenog Trga Kraljice Mira. Sada se već zubato sunce probudilo i obasjalo nam put. Uskoro smo stigli do kapele svetog Fabijana i Sebastijana gdje nam je bila točka počinka pa smo si tu malo i prigrizli. Nastavili smo još pospanim krajem sve dok nam se na obzoru nije ukazao toranj kapele svetog Martina. Smogli smo malo snage te smo potrčali prema kapeli. I čim smo pokraj kapele ugledali kamenu peć, potrgali smo lije-skine grančice, naoštrili ih te tako složili ražanj na kojem smo pekli mesnate specijalitete. Kobasice su bile vrlo ukusne, ali još ljepše je bilo dijeliti ih uz razgovor s prijateljima. Kasnije smo nekako uspje-li ispeći i kestene. Bila je to prava vese-la, logorska atmosfera. Imali smo priliku vidjeti kapelu i iznutra. Divili smo se lje-poti izrade i trudu uloženom u nju. Zabavljajući se, naš izlet se primicao kraju. Uz pozdrave smo se razišli i svatko je krenuo svome domu.

Dalibor Mucak, 7.a

ŠOKOT

8.c razred zaputio se na dosta udaljeno odredište, Šokot.

Naime, Šokot se nalazi u Slanom Potoku i poznat je po izvoru slane vode. Putem smo svi bili dobre volje, iako nam je bilo malo hladno. Razgledavali smo sve oko sebe, divili se prirodi i tako za nekih sat i pol stigli smo do našeg odredišta. Bili smo već umorni, pa smo se razveselili kad smo vidjeli da je blizu izvora napravljena kućica u kojoj su bili stolovi i klupe. Sjeli smo, izvadili sendviče i sokove i poslužili se.

Nakon toga smo kratko razgledali mjesto na kojem se nalazimo, slikali se za uspomenu i odlučili naložiti vatru na kojoj smo ispekli roštilj. Ugodan miris širio se šumom, a mi smo kao mala djeca, nestrpljivo stajali oko vatre i iščekivali kad će naši „specijaliteti“ biti gotovi. Kad smo se najeli i dobro nasmijali, oko pola jedan smo odlučili krenuti kućama. Put natrag uopće

nije bio tako naporan jer smo se spušta-li niz brijeg, a bilo je i mnogo toplije jer se pojavilo i sunce. Ovaj izlet ćemo zasigurno još dugo pamtit. Svi su se složili da je bio jedan od boljih, a pamtit ćemo ga i zato jer je to zadnji izlet „Pozdrav jeseni“ koji smo proveli zajedno.

Roberta Herceg, 8.c

HUM STUBIČKI

16. listopada 2009. probudila sam se s velikim osmijehom na licu jer sam jedva čekala vidjeti sva blaga našeg gornjostubičkog kraja. Krenuvši u školu s punim ruksakom, jedva sam čekala da vidim svoje prijatelje s kojima ću se družiti u prekrasnoj prirodi koja je promijenila haljinu u jesenske boje. Ispred naše škole tog jutra bilo nas je mnogo, te smo svi nestrpljivo čekali blagoslov našeg velečasnog Ivana Špoljara. Nakon nekoliko toplih riječi koje su još više probudile

moju vjeru svaki razred krenuo je svojim pravcem. 5. razredi krenuli su prema Humu Stubičkom. Putem smo razgovarali, gledali ljepote našeg kraja i divili se darovima koje nam je Bog podario. Otprilike nakon sat vremena hoda stigli smo do Huma, do etno kuće obitelji Josipa Lisaka. Vidjeli smo stare preše, kola, drvenu kuću. Tu smo malo odmorili, pojeli nešto i ubrzo krenuli dalje. Sljedeća stanica bila nam je kapela svetog Stjepana, a hodajući dalje stigli smo i do Oštrea. Osjećala sam se veoma moćno, kao da je cijeli svijet u mojim rukama. S tog vrha vidjeli smo predivan pogled koji obuhvaća cijelo Hrvatsko zagorje. Vračajući se s Oštrea, vjetar je lagano puhao i dodirivao grane drveća koje su se kretale kao u valceru i katkad me pozdravljale. Neki učenici su putem brali jesenske plodove: kestene, divlje kruške s drva skoroš. Hodajući korak po korak, stigli smo do Područne škole Hum Stubički. Tu su dečki zaigrali nogomet. Neke cure su navijale, a neke igrale graničara. Vrijeme u igri je brzo prošlo i morali smo krenuti kući. Osjećala sam se radosno i u sebi sam zahvalila dragom Bogu na tom lijepom danu.

Ivana Kosec, 5.a

MATENCI

6.a, 6. b i 6.c posjetio je Matence nedaleko od Gornje Stubice. Na putu prema Matencima posjetili smo Perfu-peradarsku farmu za kokoši nesilice u kojoj se prodaju jaja. Tamo su nas odveli u razne pogone te nam objašnjavali što se gdje radi. Vidjeli smo kaveze u kojima su bile kokoši nesilice, skladište jaja u kojima se pohranjuje preko pedeset tisuća jaja godišnje, pogon u kojem se miješa smjesa kojom se hrane kokoši nesilice, te pokretnu traku na kojoj se razabiru jaja i stavljaju u kutije. Nakon toga

na šuma.

Na igralištu Matenaca, mi dečki odigrali smo nogometnu utakmicu protiv

6.a. U prvom poluvremenu gubili smo 1:0, ali smo ih u drugom svladali sa 4:2. Bili smo veoma ponosni što smo pobijedili i to nam je dalo još više snage da nakon dugog hodanja sretni krenemo svojim kućama.

Antonio Fuček, 6.c

posjetili smo stolariju Lisak u kojoj smo saznali nešto više o preradi drva. Vidjeli smo razne strojeve kojima stolari obrađuju drvo te nekoliko ormara načinjenih od iverice. Ljubazni stolar nam je na primjeru jednog komada drva pokazao kako se uz pomoć hoblerice obrađuje drvo i postaje glatko za izradu namještaja. Nakon posjeta stolariji krenuli smo do kapelice sv. Antuna koja se smjestila na brežuljcima Matenaca. Kapela je stara oko 200-300 god. te ju treba renovirati zbog pukotina na zidovima koje su počele pucati sve jače. U kapeli se nalaze vrijedne slike svetaca i razni kipovi, a ispod kapele nalazi se groblje. Nakon razgledavanja kapele spuštali smo se vijugavom cestom niz brežuljak prema igralištu. Pored nas prostirala su se velika polja zlatnog dozrjelog kukuruza i vrtovi puni raznovrsnih jesenskih plodova. Po brežuljcima bili su raštrkani vinogradi i voćnjaci puni zrelih mirisnih plodova, a iza njih prostirala se velika raznoboj-

SVETI MATEJ

U Sveti Matej išli su učenici 7.c i 7.b razreda te učiteljice Marina Pakelj, Vesna Jakopović i Tihana Primorac. Pješaći gornjostubičkim krajem, vidjeli smo mnoge livade koje su bile prekrivene bijelim mrazom, vidjeli smo šume i drveće u bojama jeseni. Na putu prema Svetom Mateju međusobno smo se zabavljali pričajući šale, a jedno vrijeme smo malo i pjevali. Učenici iz Svetog Mateja pričekali su nas kod DVD-a u Svetom Mateju gdje su nas počastili pićem kako bismo se malo osvježili od puta. Kod vatrogasnog

doma je bio gospodin Josip Dijanić koji nam je rekao najvažnije podatke o povijesti DVD-a. Tamo smo vidjeli vatrogasno vozilo i zastavu DVD-a. Također smo vidjeli pribor kojim vatrogasci gase požar i opremu koja štiti vatrogasce od vatre. Na kraju smo se svi zajedno fotografirali s gospodinom Josipom Dijanićem kraj vatrogasnog vozila. Pokraj DVD-a nalazi se veliko igralište na kojem su dečki iz 7.c i 7.b odmjerili snage u nogometu. Utakmica je bila napeta, ali ipak je 7.c pobijedio. Nakon završetka utakmice otišli smo posjetiti crkvu u Svetom Mateju gdje smo se svi zajedno pomolili. Tamo su nam domaćini rekli imena svetaca koji se nalaze na oltaru u crkvi. Nakon posjeta crkvi posjetili smo PŠ Sveti Matej gdje su nam bivši učenici ispričavali svoje zgrade i nezgode tijekom školovanja.

Nakon svih tih doživljaja krenuli smo svojim kućama. Izlet je bio naporan, ali i jako zanimljiv.

IZLET U VUKOVAR

Bilo je mutno i tmurno jutro tog petka 06. studenog 2009. kada smo ujutro u 6 sati s Trga svetog Jurja krenuli na jednodnevni izlet u Vukovar. Većinom smo išli mi, učenici osmog razreda, ali našao se i pokoji učenik iz sedmog razreda. Kao pratnja na izletu, bile su nam učiteljice Vera Stakor, Valentina Đurek, Sanja Knezić i Maja Barun. Atmosfera je cijelim putem bila vesela i pozitivna. Razgovarali smo, smijali se, fotografirali jedni druge, ali i rješavali zadatke koje nam je pripremila učiteljica Sanja Knezić vezane uz putovanje. Dolaskom u Vukovar, prvo smo posjetili poznatu bolnicu koja je zapravo muzej, a prikazuje točno stanje u kakvom je bila tijekom rata. Imali smo i vodiča koji nas je kroz sve to vodio i potanko nam objašnjavao. Za vrijeme rata i ratne opsade Vukovara, bolnica je

više puta bila bombardirana i uništavana. Muzejski prostor vjerno dočarava život nekoliko stotina ranjenika i bolničkog osoblja tijekom višemjesečne okupacije grada. Na pločicama unutar hodnika, koji je jedan od najprepoznatljivijih dijelova ratne bolnice, nalaze se slike te kronologija svih događanja, od kraja kolovoza pa do 20. studenoga 1991. godine, kao i imena svih onih ranjenika, liječnika i drugog medicinskog osoblja koji su ubijeni na Ovčari i onih koji se i danas vode kao nestali. To je bilo nešto jako tužno za vidjeti, a pogotovo slušati priče o tome što su ti ljudi proživljavali. Nakon što smo uz pomoć vodiča obišli bolnicu, sjeli smo u autobus i krenuli na naše sljedeće odredište, a to je bila vojarna. Vojarna je također bila zanimljivo mjesto, a pogotovo za dečke koji nisu mogli odoljeti svim tim tenkovima, vojnim automobilima, te oružju koje se tamo nalazilo. Tamo nas je dočekao pukovnik i on nas je vodio kroz sve prostorije u muzeju.

Objašnjavao nam je sve o stanju tijekom rata, te o tome kako su Hrvati, točnije Vukovarci, ispaštali zatočeni u logorima, gdje su spavali i dane provodili u zapuštenim prostorijama na dekama i sijenu. Nakon toga smo vani, iako je padala kiša,

razgledali sve vrste tenkova, vozila, brodova i fotografirali se svi zajedno. Poslije smo još otišli u prostoriju koja je za sve nas, a pogotovo za dečke bila zanimljiva jer su u njoj bile izložene razne vrste oružja koje su se tijekom rata koristile. Posebno ih je razveselilo što su imali

mogućnost neke vrste oružja držati u svojim rukama. Nakon toga, našem je obilasku vojarne došao kraj, te smo krenuli dalje. Posjetili smo Memorijalni centar koji nas je zadivio svojim vanjskim izgledom, a kada smo ušli unutra našem divljenju nije bilo kraja. Ušli smo u zamračenu prostoriju gdje su na zidu zazirale slike naših poginulih i nestalih branitelja. Dok su nas sa zida promatrale te iskrene, začuđene, nedužne oči, ne možemo ni

pomisлити kako su se osjećali toga hladnog dana kasne jeseni 1991.g. i jesu li znali da se sa tog puta neće vratiti. Mi im možemo zahvaliti za hrabrost, za njihove živote, za Vukovar i Hrvatsku. Na stropu je 263 zvjezdica, a njihov sjaj označava točan broj branitelja koji će zauvijek ostati u našim srcima. Pod te prostorije posut je čahurama, što je izazvalo naše čuđenje jer to se stvarno ne može svaki dan vidjeti. A u samoj sredini te prostorije, u obliku spirale, nizala su se ispisana imena svih tih branitelja. Slijedio je kratak posjet Ovčari, mjestu na kojem je 263 Hrvata bilo prisilno odvedeno i ubijeno.

Nakon toga, naše odredište bilo je spomen groblje gdje se nalazi 938 križeva u znaku svih 938 poginulih žrtava. To nas se posebno dojmilo, isto kao i Zračni križ, tj. križ koji je posvećen svim poginulim braniteljima, a izrađen je u takvom obliku da se iz zraka može vidjeti oblik križa. U čast svim poginulima koji se nalaze na groblju, zapalili smo lampion, jedan mali znak da pokažemo da nam je stalo, ali i da takvi hrabri ljudi neće tako lako pasti u zaborav. Posljednje mjesto koje smo posjetili što se tiče Vukovara, bio je dio grada pokraj rijeke Dunav. Vukovar preko te rijeke graniči sa Srbijom.

Bacili smo posljednji pogled na grad Vukovar i polagano odmicali prema sljedećem gradu koji nam je bio u planu za posjetiti, a to je Osijek. Svidio nam se izgled grada, koji nas je uvelike podsjećao na naš glavni grad Zagreb. Koliko nas je na Zagreb podsjećao zbog sličnih ulica, zgrada i trgovina, toliko i zbog tramvaja koji su u Osijeku također glavno prijevozno sredstvo. Također nas se posebno dojmila osječka katedrala, i zbog svojeg prekrasnog izgleda, i zbog veličine. Nakratko smo ušli u nju, pomolili se i ostatak vremena divili se njezinoj unutrašnjosti. Nakon toga imali smo sat slobodnog vremena. Mogli smo sami razgledavati grad, posjećivati trgovine ili sjesti negdje na klupu i uživati u prekrasnoj prirodi. Sat vremena je brzo prošao i morali smo krenuti kući. Svi smo se smjestili u autobus te smo puni raznih dojmova i saznanja sretno krenuli.

Put do Gornje Stubice bio je još veseliji nego kada smo tek krenuli na putovanje. Tijekom puta stali smo još dva puta na odmorištima da se okrijepimo i uzmemo zraka. I tako nam je vrijeme brzo prolazilo, a mi smo se sve više opustili, pa smo pri samom kraju našeg putovanja zapjevali pjesmu „Za dobra stara vremena“ što je dodatno podiglo atmosferu. Dolaskom u Gornju Stubicu, autobus je svakome stao na njegovoj stanici gdje smo pojedinačno izlazili i s time je, može se reći, završilo naše putovanje. Ovaj izlet meni je bio od nekog posebnog značenja, pogotovo zbog Vukovara koji je ostavio utisak u mojim mislima pa se sada često sjetim što sam sve vidjela i saznala o ljudima koji su poginuli u ratu, bilo kao civili ili branitelji.

Petra Vulama, 8. a

DOJMOVI O VUKOVARU

Vukovar mi je lijep grad. Bolnica izgleda kao i u vrijeme rata. Dojmilo me se i groblje s bijelim križevima. S jedne stra-

ne križ je najmlađe osobe poginule u ratu, 5 mjeseci, a s druge strane najstarije osobe, 104 godine. Svidio mi se i vječni plamen. Još mi je bilo lijepo u muzeju gdje smo vidjeli puške, bombe i gdje smo vani mogli ući u tenk.

Luka Labaš, 8.c

Grad Vukovar nalazi se na samom istoku Republike Hrvatske. Iako sam o njemu već mnogo čula, nisam mogla ni zamisliti što se zapravo dogodilo u tom gradu. Posjet bolnici, memorijalnom groblju, spomen domu Ovčari će nam sigurno ostati u sjećanju. Sada Vukovar gledam na drugačiji način. Grad u kojem su mnogi poginuli za slobodnu Hrvatsku, grad kojim se treba ponositi i kojeg se nikad ne smije zaboraviti.

Karmela Šagud, 8.c

Bilo nam je zabavno, pogotovo u autobusu. Kada smo posjetili bolnicu, svi smo bili nekako potišteni jer smo vidjeli te lutke, neke su bile bez ruku, nogu, bilo je i male djece. A kada smo došli u Osijek svi smo bili presretni zato jer smo imali vremena za hodanje po gradu. A naročito nam je bilo lijepo kad smo putovali prema kući.

Dalibor Levak, 8.a

Meni je u Vukovaru bilo dobro, malo sam se osjećao tužno zbog poginulih ljudi. Ali dobro smo se zabavljali.

Mario Sever, 8.a

Najbolje je bilo kada smo bili u vojničkoj bazi i vojarni.

Petar Bekina, 8.a

U autobusu je bilo dobro. Na Ovčari je bilo tužno jer smo čuli mnogo tužnih priča o ljudima koji su poginuli. Sve mi se drugo svidjelo.

Stjepan Grgec, 8.a

U Vukovaru mi se najviše svidio muzej, tj. bolnica u kojoj je bilo prikazano sve onako kako je to bilo i u vrijeme rata. Iznenađujuće mi je bilo što ta bolnica još uvijek normalno radi poput svake druge bolnice. Sigurna sam da je djelatnicima te bolnice teško, jer svaki dan prolaze pored fotografija, te se prisjećaju rata. Memorijalno groblje me se također dojmilo.

Antonija Bočkaj, 8.a

VENECIJA

06.veljače 2010.god. neki učenici i učitelji naše škole krenuli su na terensku nastavu u Veneciju. Odlučili smo ići tamo najviše zbog njihovog karnevala koji je najpoznatiji na svijetu. Krenuli smo u subotu u 1 sat ujutro. Mnogi od nas nisu uopće spavali do jedan sat, nego su željno iščekivali polazak. Polazak je bio od Trga sv. Jurja u Gornjoj Stubici. Ukrcali smo se u autobus, zauzeli najbolja mjesta i krenuli.

Moja prijateljica Petra i ja taman smo se namjestile za mali spavanac kad su nas neki dečki počeli slikati i izluđivati nas bljeskalicom fotoaparata. Bile smo umorne, pošto smo mi bile jedne od onih koje su željno iščekivale polazak, i nismo spavale do 1 sat. Dečki su se napokon malo umirili, jer i oni su bili umorni, a

tada smo Petra i ja počele uzvraćati udarce. Tijekom vožnje stali smo na nekoliko odmorišta. Bilo je oko 9 sati ujutro kada smo napokon stigli u Veneciju. Najprije su nam podijelili šeširiće karakteristične za našu Hrvatsku i crvene vrpce kako se ne bismo izgubili. Krenuli smo do brodića kojim smo došli do Trga sv. Marka i crkve sv. Marka.

Venecija je grad u sjevernoj Italiji. Nalazi se na sjevernoj obali Jadranskoga mora. Umjesto ulica grad presijeca 150 kanala preko kojih je izgrađeno mnoštvo malih mostova. Najveći kanal je Kanal Grande, koji prolazi sredinom grada, a na njemu se nalazi Ponte Rialto, most koji predstavlja najvažniju spojnicu dva velika

dijela grada. U centru grada je Markov trg sa starom crkvom sv. Marka i s veličanstvenom Duždevom palačom. Venecija je poznata u svijetu po kanalima. Nekoliko otoka povezano je s oko 400 mostova. Tijekom hodanja do trga, vidjeli smo „most uzdaha“ koji se nalazi između suda i zatvora, također smo vidjeli i gondole. To su klasični venecijanski brodovi koji se najčešće koriste za prijevoz turista, ili za vjenčanja, sahrane i druge obrede. Neki od talijanskih specijaliteta su špagete, pizza, lasagne.... Nakon zajedničkog razgleda grada imali smo slobodno vrijeme. Nismo ništa posebnog kupovali jer je u Veneciji sve dosta skupo. Malo smo razgledali štandove i kupili pokoji suvenir. Slikali smo se s maškarama. Njihovi kostimi nisu kao naši, već su svečaniji, nakićeniji.

Krenuli smo polako kući, no prije nego smo svi pozaspali, stali smo kod jednog malo većeg trgovačkog centra gdje smo mogli biti neko vrijeme i kupiti si što smo htjeli. Već su nas boljale noge od hodanja i bili smo mrtvi umorni i čim smo sjeli u autobus, svi smo zaspali. Kući smo stigli poslije ponoći, te smo nazvali svoje roditelje da dođu po nas. Mislim da smo se svi super proveli i vidjeli još jedno nama novo mjesto.

Antonija Bočkaj, 8.a

RAVNATELJ ŽELJKO POPOVIĆ

Željko Popović rođen je u Bjelovaru 19. veljače 1945. god. Osnovnu školu završio je u Bjelovaru (1952.-1960.), a nakon toga upisao je Srednju ekonomsku školu (1961.-1964.), također u Bjelovaru. Nakon srednje škole upisao je Pedagošku akademiju u Pakracu, smjer biologija-kemija (1964.-1967.). Stručni ispit položio je na Pedagoškoj akademiji u Zagrebu 1973. Radno iskustvo stjecao je u Osnovnoj školi u Bjelovaru (nastavnik biologije i kemije), Područnoj školi Prgomelje, Osnovnoj školi Petrovsko, restoranu Paradiso (poslovođa ugostiteljskog lokala s 10 zaposlenih ljudi i vođenjem poslovnih knjiga), Narodnom sveučilištu Općine Donja Stubica (direktor sveučilišta). U Osnovnu školu Matije Gupca u Gornjoj Stubici dolazi 1973. i do 1990. radio je kao nastavnik biologije i kemije. 1993. godine postaje ravnatelj Osnovne škole Matije Gupca i na tom mjestu ostaje do danas. Tijekom svog rada ostvario je brojna postignuća: sudjelovanje na natjecanjima, osnivanje i vođenje školske zadruge, organiziranje brojnih susreta, smotra, proslava, donacija za školu, stručnog usavršavanja u školi, osnivanje odjela za učenike s posebnim potrebama, poboljšanje materijalnih uvjeta života i rada u matičnoj i područnim školama... Već nekoliko godina radi na istraživanju života i povijesti Gornje Stubice prikupljajući fotografije i radeći

bilješke nakon razgovora sa stotinama obitelji, prevodeći fotografije u digitalni oblik. Priređuje prezentacije i izložbe o životu i radu škole i mjesta. Značajna su i njegova postignuća izvan škole. Jedan je od osnivača KUD-a Matija Gubec kojem je jedno vrijeme bio predsjednik. Jedan je od osnivača i prvi predsjednik ogranka Matice hrvatske za bivšu općinu Donja Stubica, te jedan od osnivača Kajkaviane i producent za glazbena zbivanja preko 20 godina. Bavi se organiziranjem koncerata ozbiljne glazbe u dvorcu Golubovec, Oršić i crkvama u Hrvatskom zagorju. Osnivač je Društva Sv. Juraj te prvi predsjednik Turističke zajednice općine Gornja Stubica. Turistički promovira Gornju Stubicu, Hrvatsko zagorje i Hrvatsku. Za doprinos u kulturi 1999. godine dobio je odličje Predsjednika republike reda Danica Hrvatska s likom Marka Marulića.

4. prosinca bio je zadnji dan rada u školi našeg ravnatelja gospodina Željka Popovića. Prije odlaska u mirovinu razgovarale smo s njim i evo što smo saznale.

Što ste željeli postati kad ste bili u našim godinama?

Prvo sam želio biti svećenik, a kasnije sam dobio želju za sviranjem trube.

Dok ste bili učitelj, što Vas je posebno veselilo u radu s djecom?

Najviše su me radovala sama djeca. Ta nji-

hova neiskvarenost i to što se djeca raduju malim stvarima.

Zašto ste se kandidirali za ravnatelja?

Dok sam bio učitelj, nisam razmišljao o tome. Tada sam bio direktor radija Donja Stubica, 4 godine. Nakon te 4 godine htio sam se opet vratiti u školu, no tada je bilo slobodno samo mjesto ravnatelja pa sam se kandidirao.

Koje osobine, po Vašem mišljenju, treba imati osoba da bi bila ravnatelj?

Treba biti poštena, voljeti raditi s djecom, komunikativna, a što je najvažnije treba imati viziju što bi željela postići.

Koliko godina ste bili ravnatelj naše škole?

Nešto manje od 17 godina.

Jeste li u bilo kojem trenutku htjeli odustati?

Ne, nikad nisam ni pomislio na to.

Čime se najviše ponosite u svojem dosadašnjem radu?

Stvaranjem otvorenosti škole i Gornje Stubice prema van. Želio sam Gornju Stubicu pokazati u što boljem svjetlu. Bilo mi je grozno kad su za Gornjostubičance govorili da su „jenkiči“ jer u Gornjoj Stubici ima jako puno ljudi koji su puno toga postigli u životu.

Koje su razlike u ponašanju djece otkad ste došli u školu pa do danas?

Prije su roditelji, a time i djeca više poštivali učitelje i školu. Danas su roditelji previše zabrinuti, a svi učitelji su zapravo dobro namjerni, jer da nije tako ne bi ni radili taj posao.

Je li Vam žao što odlazite?

Nije mi žao jer ću sada imati više vremena za one stvari za koje do sada nisam. Sretan sam što sam uspio ostvariti svoj cilj.

Što planirate raditi nakon što izađete iz naše škole?

Pomagat ću supruzi u radu u njezinom centru, planiram se više posvetiti sviranju i radu na mojoj drvenoj kući, nastaviti ću raditi u kulturi te se družiti s prijateljima.

Što će Vam najviše nedostajati kad odete?

Nedostajat će mi ta svakodnevna dinamika, te svakodnevne obveze jer sam navikao svakog dana imati svoj raspored.

Koji je Vaš životni moto?

“Ne hodaj malen ispod zvijezda”. Ne smijemo se bahatiti, već pomagati drugima, a što je najvažnije nikad ne smijemo posustati.

Što biste poručili novoj ravnateljici?

Što bih joj poručio?

Neka bude uspješna u svom radu, da se dobro snađe u svim poslovima, te da školu prilagodi novim uvjetima. I naravno, želim joj puno zdravlja.

Roberta Herceg, 8.c i Doroteja Benko, 7.a

Učiteljica Sanja Knezić, naša nova ravnateljica

Sanja Knezić rođena je 1960. godine u Zagrebu. Trenutno živi u Donjoj Stubici. Udana je i ima troje djece. Osnovnu školu završila je u Mariji Bistrici. Nakon toga upisuje se u Hotelijersku školu u Zagrebu. 1980. godine upisuje se na Prirodoslovno-matematički fakultet u Zagrebu (geografski odsjek). Od siječnja do ožujka 1991. radila je u Osnovnoj školi Marija Bistrica kao učiteljica geografije. U listopadu 1991. godine dolazi u Osnovnu školu Matije Gupca Gornja Stubica. Predavala je geografiju sve do danas. Uz to bila je i voditeljica GLOBE programa za astronomska mjerenja (od 1996.) te voditeljica Stručnog vijeća Krapinsko-zagorske županije (do 2005. godine). Do sada je sa svojim učenicima sudjelovala na brojnim natjecanjima i postizala vrlo dobre rezultate. 7. prosinca 2009. godine postaje ravnateljica naše škole umjesto gospodina Željka Popovića koji odlazi u mirovinu.

7. prosinca 2009. godine na mjesto ravnateljica OŠ Matije Gupca Gornja Stubica

došla je dosadašnja učiteljica geografije, gospođa Sanja Knezić.

Što ste željeli postati kada ste bili u našim godinama?

Ja sam zapravo oduvijek htjela biti učiteljica, a željela sam biti i instruktorica u Auto školi jer je to bio i moj tata. Neko sam vrijeme bila i u tom poslu.

Zašto ste se baš odlučili za učiteljicu geografije?

Zato jer volim putovanja, geografiju, upoznavanje novih krajeva i običaja, ljudi...

Koliko godina već radite u našoj školi?

18 godina.

Što Vas je najviše veselilo u radu s djecom?

Najviše me je veselila dječja spontanost, otvorenost i to da sam svoje dosadašnje znanje i doživljaje mogla prenijeti mladima.

Zašto ste se odlučili kandidirati za novu ravnateljicu?

Mislim da u toj ulozi mogu dati dosta od sebe zahvaljujući iskustvu, dosadašnjem radu i poznavanju ljudi.

Što mislite, koje osobine treba imati osoba da bi bila ravnatelj?

Treba imati organizacijske sposobnosti, tolerantnost, strpljivost, sklonost timskom radu te ljudskost (humanost).

Kako ste se, dosad, snašli u ulozi ravnateljice?

Dobro, posao je jako zanimljiv i dinamičan. Brzo treba donositi odluke i puno je drugačiji nego rad u razredu.

Je li Vam već počeo nedostajati Vaš dosadašnji posao? Što Vam najviše nedostaje?

Nedostaje mi druženje s učenicima i struka - geografija.

Namjeravate li se ikad vratiti na mjesto učiteljice geografije?

Prerano je to za

govoriti, ali je otvorena i ta mogućnost. Iako više nisam učiteljica geografije, i dalje namjeravam voditi GLOBE grupu, naravno ako ću imati vremena.

Kakav je osjećaj biti "vođa" škole?

Ja još uopće nemam taj osjećaj, trebaju se slegnuti sve te emocije.

Kao ravnateljica, vjerojatno imate neki cilj koji biste željeli ostvariti. Koji je Vaš cilj kao ravnateljici ove škole?

Kao prvo, želim nastaviti sve projekte i aktivnosti koji se sada rade u školi, npr. GLOBE, Zadruga.... A želja mi je da u svaku učionicu dođe računalo i internet, te uključivanje škole u zajednicu Europskih država. I naravno, želim sklopiti dobru suradnju s roditeljima i lokalnom zajednicom, te promicati kulturu i sportske aktivnosti.

Koji je Vaš životni moto?

"Nakon kiše, uvijek zasja sunce", te " Kad Bog zatvori vrata, otvori prozor."

Roberta Herceg, 8.c i Doroteja Benko, 7.a

čokolAda

“Hrana za bogove” prijevod je latinskog imena biljke kakaovca, od čijih sjemenki dobivamo slasticu za kojom “luduje” cijeli svijet...u nastavku saznajte malo više o toj „hrani bogova“.....

POVIJEST ČOKOLADE

Čokolada ima dugu povijest koja seže sve do Maja, starog naroda iz središnje Amerike. Maje su prvi upotrebljavali plodove kakaova stabla, koje raste u tropskim kišovitim šumama Amazone, za izradu ukusnog napitka zvanog *chokolatl*. Tu gustu, bogatu tekućinu dobivali su kuhanjem i mljevenjem plodova kakaovca koje su zatim miješali u vodi sa sojom, vanilijom i čilijem.

U vrijeme kad je Kristofor Kolumbo donio vijest o čokoladi i kakau u Europu tijekom 15. stoljeća, Asteci su *chokolatl* pili već stotinama godina. Međutim, tek kad je 1528. godine Don Cortes u Španjolsku donio kakao i opremu za pravljenje čokolade, Europljani su počeli cijeniti njegovu vrijednost. Španjolci su izmiješali vlastitu verziju *chokolatla*.

Izostavili su čili papriku i dodali cimet i šećer. To je vrlo brzo postalo pomodno piće španjolskog dvora. Zbog nedovoljne opskrbe kakaom, recept za čokoladu ostao je tajnom nekoliko stoljeća.

Maje su plodove kakaovca upotrebljavali i kao valutu i darove za proslave. I kad su njihovi bogati trgovci odnijeli plodove kakaovca u Meksiko i prodali ih Astecima, kakao je i ondje postao pravi hit.

PRIPREMA ČOKOLADE

Osnova i glavni sastojak čokolade je zrno kakaovca. Zrno kakaovca je plod biljke kakaovca koju čovječanstvo poznaje već tisućama godina. Ono raste u stablu kakaovca koje je, ako raste u divljini, visoko 20-ak metara i živi do 150 godina, dok su stabla uzgojena na plantažama visoka 5-10 metara. Stablo kakaovca daje plod tek nakon pet godina, a maksimalan urod postiže između 10 i 25 godina starosti. Bere se i prži, pa mrvli u “čokoladni liker”. Njemu se dodaje šećer, te dodaje ili oduzima kakao maslac, tj. prirodna masnoća biljke kakaovca.

OPĆENITO O ČOKOLADI

Prva mliječna čokolada nastala je 1875. godine kad je jedan slastičar uspio stopiti prah kakaovca i mlijeko. Uskoro je osnovao svoju tvrtku koja se bavila proizvodnjom čokolade, a mlijeko mu je nabavljao Henry Nestle. Nabavljač mlijeka otkupio je tvrtku od vlasnika te nastavio s proizvodnjom koja traje do danas.

Osnovni sastojci svih čokolada uz kakao maslac i šećer, su i aroma vanilije te emulgator lecitin, čija je zadaća povezivanje

s svih sastojaka čokolade. Čokolada je iznimno bogata fosforom i magnezijem, a sadrži i veće količine željeza, cinka i kalija. U mnogim receptima za pečenje kolača čokolada je ključni sastojak, pa je i kvaliteta čokolade koja se upotrebljava

jedan od važnih činitelja. Sva naša osjetila imaju važnu ulogu kada se govori o potrebnim kvalitetama čokolade. Valja obratiti pozornost na neke od njih:

- čokolada treba biti glatka, sjajna i boje mahagonija
- ne smije mirisati na preveliku slatkoću

- treba biti hrskava i mora proizvoditi određeni zvuk pri lomljenju. Ako se čokolada lomi u obliku iverja, presuha je; ako se opire lomljenju, postala je previše topljiva

- čokolada s velikom količinom kakaovca trebala bi se vrlo brzo topiti u ruci i odmah bi se trebala topiti u ustima

- osnovni okus čokolade je gorkast s malo kiselosti, slatkast s malo slanooće kako bi se pomoglo oslobađanju arome kakaovca.

ZANIMLJIVOSTI O ČOKOLADI

- Konzumiranjem manjih količina čokolade potičemo koncentraciju i jačamo svoje intelektualne i psihičke sposobnosti.

- Smatra se odgovornom za stimuliranje dobrog raspoloženja, odnosno potiče stvaranje serotonina (hormona “dobrog raspoloženja”) u našem organizmu. On je taj koji nakon obroka u nama izaziva osjećaj ugođe.

- Poželjno je izbjegavati čokoladu prije odlaska na spavanje jer može uzrokovati i pojavu nesаницe.

Mnogim je osobama čokolada užitak kojeg se ne mogu ili ne žele odreći.

Uživajmo u umjerenim količinama čokolade, kao i u činjenici da na taj način doprinosimo vlastitom zdravlju. Naravno, kao i kod svake namirnice, vrlo je bitno da pazimo na kvalitetu onoga što biramo.

Nikolina Ruklić, Antonija Bočkaj, Petra Vulama, 8. a

PUTOPIS

Tog dana kada smo rano ujutro u 6 sati krenuli na maturalac bilo je predivno vrijeme, toplo i sunčano. Svi smo bili sretni, iako i malo nestrpljivi jer je Dubrovnik daleko, a htjeli smo što prije stići. Putem do Dubrovnika bilo je stvarno puno toga za vidjeti i posjetiti mnogo novih mjesta.

Bilo je predivno gledati plavo more kako bliješti pod zrakama sunca i prelijeva se u tisuće drugih boja. Na putu do hotela u kojem smo trebali odsjesti stali smo, osim na benzinskim postajama, u gradu Stonu gdje smo vidjeli uzgajalište školjaka u Malostonskom zaljevu i razgledali grad. Vozeći se tako išli smo i preko grada Neuma koji se nalazi u Bosni i Hercegovini te graniči s Hrvatskom. Kada smo napokon stigli tamo i smjestili se u hotelske sobe, nije bilo kraja našoj sreći. Tog dana smo se još stigli kupati, a sljedeći dan smo išli u razgledavanje. Otišli smo autobusom do same jezgre starog grada Dubrovnika opasanog zidinama gdje

smo imali vodiča koji nam je pobliže opisao sve znamenitosti. Prvi pogled na najširu, po meni i najljepšu ulicu grada Dubrovnika, Stradun, bilo je nešto očaravajuće i prekrasno. Ulica je bila krcata ljudima i turistima iz cijeloga svijeta, tako da smo posebno morali paziti da se tko ne izgubi. Tako smo malo po malo razgledavali znamenitosti Dubrovnika poput Franjevačke crkve, Orlandoovog stupa i Onofrijeve česme. Franjevačku crkvu smo pogledali samo izvana i divili se njezinu izgledu, a oko Orlandoovog stupa smo se svi okupili, te nam je vodič ispričao malo više o njemu. Taj stup prikazuje srednjovjekovnog viteza s prema gore ispruženim mačem. Dubrovački povjesničari povezali su podizanje Orlandoovog stupa s legendom o junaku Rolandu, koji je pomogao gradu u borbi protiv Saracena. Mjera za dužinu, dubrovački lakat mjerio se prema dužini vitezove podlaktice, što iznosi 51,2 cm. Zatim smo došli bliže Onofrijevoj česmi te nam je vodič ponešto i o tome ispričao. Izgradio ju je 1438. godine Onofrio della

Cava u spomen na izgradnju vodovoda koji je dovodio vodu iz 12 km udaljenog izvora rijeke Dubrovačke. Česma je oštećena tijekom jednog potresa koji je zadesio grad i od skulpturalnih ukrasa je ostalo samo 16 maskerona iz kojih još uvijek izlazi pitka voda. Naposljetku smo svi kupili karte, te se prošetali po poznatim dubrovačkim zidinama, a pogled na otvoreno more obasjano svježim, jutarnjim zrakama sunca bio je

gradovi naše Jadranske obale. Nakon šetnje i fotografiranja grada otišli smo prema autobusu. Nakon još par sati vožnje, zaustavili smo se u Omišu gdje smo ručali u restoranu „Radmanove mlinice“ na rijeci Cetini. Tamo smo bili oko sat vremena i uživali na predivnom, svježem zraku uz bistru rijeku. Poslije toga smo se još zaustavili i u Splitu gdje smo prošetali gradom i njegovom također prekrasnom rivom. Vidjeli smo i veliki kip

predivan. Kada smo se autobusom vratili do našeg hotela, nakon ručka ostatak dana bio je slobodan za kupanje i zabavu. Trećeg dana otišli smo do obližnjeg grada Cavtata, koji je također nešto predivno za vidjeti. Prošetali smo se gradom i rivom, koja me oduševila isto kao i prekrasno, čisto i bistro more. Pošto je u gradu bilo puno suvenirnica te mnoštvo lijepih suvenirna za kupiti, malo smo ih posjetili da pogledamo čega sve ima. Tu smo se samo kratko zadržali pa smo krenuli natrag do hotela na ručak. I taj je dan uz zabavu i kupanje brzo prošao, a navečer smo se već morali spremati za polazak kući ujutro.

Ujutro mi je bilo jako žao što smo morali ići jer mi je svo to druženje i zabavljanje s najboljim prijateljima već tada nedostajalo. Teška srca sam se uputila prema autobusu te nakon što smo pospremili putne torbe krenuli smo. Na putu prema Gornjoj Stubici promatrala sam svu tu ljepotu prirode. Kraće smo se zaustavili u Makarskoj i razgledali rivu te se prošetali gradom. Makarska je također predivni grad kao i svi

Grgura Ninskog koji je bio kancelar hrvatskog kraljevskog dvora. Poznat je kao glavni zagovornik staroslavenskog jezika i narodnog pisma glagoljice kao i glagoljaškog bogoslužja. Njega smo primili za palac da nam donese sreću jer prema lokalnim vjerovanjima, dodir palca u prolazu donosi sreću i ostvarenje želja. Putovanje smo nastavili do Gornje Stubice uz još kraća zaustavljanja na nekim benzinskim postajama. Kada smo stigli na Trg svetog Jurja u Gornjoj Stubici, gdje su nas čekali roditelji, polako smo izašli iz autobusa, uzeli putne torbe i pozdravili se s obitelji. Bila sam dosta umorna nakon tolikog putovanja, ali se ipak činilo kao da je kraće trajalo nego kada smo tek išli prema Dubrovniku. Kući smo krenuli puni sreće i veselja od svih tih doživljaja i trenutaka koja smo zajedno doživjeli. Ili je to barem tako značilo za mene, jer sam puna lijepih razmišljanja i sjećanja stigla sretno kući. Nešto tako lijepo poput ovog maturalca s prijateljima se stvarno doživi samo jednom.

Petra Vulama, 8.a

EKOLOŠKI RJEČNIK U STRIPU BEZ RIJEČI

Povodom Svjetskog dana voda 22. ožujka 2010. u Termama Jezerčica u Donjoj Stubici održano je predstavljanje knjige Ekološki rječnik u stripu bez riječi. Glavni organizator ovog skupa i začetnik ovog projekta bio je Krešimir Bauer koji djeluje u Udruzi za poboljšanje života. U izradi knjige sudjelovali su učenici OŠ Matije Gupca Gornja Stubica, OŠ Oroslavje, učenici iz Bjelovara i Zagreba, te neki likovni umjetnici. Pod vodstvom učiteljice Božene Lacković učenici naše škole su izradili eko stripove, a učiteljica ih je poslala na natječaj. Objavljeni su radovi sljedećih učenika iz naše škole: Mirke Jureša, Ane Čmarec, Zvonimira Jakšića, Kristijana Bolteka, Petre Čehko, Ivana Kirina, Ines Šagud, Hrvoja Haramusteka, Jurja Hrena i Lucije Kušan. Učiteljica Lacković podijelila nam je pjesme vezane uz vodu i pozvala nas da dođemo u Terme Jezerčica u 17 sati. Najprije smo se kupali i zabavljali pod budnim okom učitelja Vidakovića. Zatim smo bili pozvani na predstavljanje knjige i mali domjenak. Na početku nam se obratio Krešimir Bauer i bivši ravnatelj naše škole Željko Popović. Nakon toga smo recitali pjesmice. Bili smo jako uzbuđeni i već pomalo umorni, pa se nismo baš proslavili recitacijom. No, ipak smo bili nagrađeni pljeskom. Sretni i zadovoljni otišli smo kući, a u ruci smo nosili knjigu, ponosni što su u njoj naši radovi.

Lucija Kušan, 7.c

MATEJA OPET PRVA

Mateja Bokun učenica 7.c razreda pobijedila je na županijskom natjecanju iz geografije u kategoriji sedmih razreda. Natjecanje je održano 08. ožujka 2010. u OŠ Belec. Da podsjetimo, Mateja je prošle školske godine sudjelovala na Državnom natjecanju iz geografije u Primoštenu u kategoriji šestih razreda, gdje je osvojila izvrsno osmo mjesto.

Sanja Knezić, ravnateljica

DRŽAVNO NATJECANJE IZ GEOGRAFIJE

Od 11. do 13. svibnja 2010. u Vinkovcima je održano državno natjecanje iz geografije na kojemu je učenica naše škole, Mateja Bokun iz 7. c razreda, osvojila 6. mjesto. Učenicu je na natjecanju pratila njezina mentorica, učiteljica Marina Mikulec.

Sanja Knezić, ravnateljica

PRVO MJESTO NA 1. FESTIVALU PRIČA

Osvajeno je 1. mjesto na 1. festivalu priča PRIČAJ MI PRIČU koji se održavao pod motom: Hrvatska priča za djecu u 21. stoljeću. U organizaciji udruge za promicanje medijske kulture djece i mladih Medioteka, ovog je proljeća pokrenut natječaj Pričala mi je baka. Učenik Igor Ciglenečki pod vodstvom svoje učiteljice Ivanke Lisak zapisao je priču koju mu je ispričao njegov djed i zajedno s još jednom pričom koju su od svojih baka čule i zapisale Magdalena Lisak te knjižničarka Ines Krušelj-Vidas, predstavljali su našu školu na tom natjecanju. U petak, 27.11.2009. održala se završna svečanost tog natječaja pod nazivom 1. festival priče Pričaj mi priču. Bila je to prilika da se vide uprizorenja priča pristiglih na natječaj koja su priredili učenici zagrebačkih škola, Dramskog studija dječjeg kazališta Dubrava i poznatih hrvatskih glumaca. Među ostalima čuli smo kako

je Adam Končić interpretirao priču koja je zapisana u našoj školi pod nazivom **Betežni zdravoga nojc-nojc**. Upravo ta priča zajedno s pričom Ženidba grofa Klobuka pobijedila je na natjecanju. Bit će to novi poticaj da zapišemo još priča naših djedova i baka.

Ines Krušelj-Vidas, knjižničarka

STOLNI TENIS

5. veljače 2010. u 9 sati ujutro održano je županijsko natjecanje u stolnom tenisu

u Donjoj Stubici. Učenike naše škole: Karla Hrena, Tina Rešetara i mene, Matiju Leškovića vodio je učitelj Dinko Prpić. Na prvenstvu se natjecalo 9 ekipa Krapinsko-zagorske županije. Osvajali smo drugo mjesto i vrlo smo zadovoljni postignutim rezultatom. Kući smo krenuli oko 14 h s medaljama i trofejem. Medalje smo nosili kući, a trofej je ostao u školi.

Matija Lešković, 7. a

1. MJESTO NA ŠAHOVSKOM TURNIRU

11. prosinca 2009. godine održan je šahovski turnir u našoj školi. Turniru su pristupile tri ženske ekipe i sedam muških ekipa. Žensku ekipu činile su učenice iz Oroslavja, Klanjca i učenice naše škole (Suzana Slivar, 8.b, Mirka Jureša, 7.b, Mirela Kadojić, 8.a, Štefica Hren, 4.b). Mušku ekipu činili su učenici iz Krapine, Zaboka, Oroslavja, Klanjca, Bedekovčine, Mača i učenici naše škole (Petar Novosel, 7.b, Vinko Čmarec, 4.b, Lucija Drempeć, 4.b, Antun Novosel, 4.b, Ivan Kuhta, 4.b, Karlo Hren, 6.a). Turnir je počeo u 9 sati, a završio je u 13.45. Ženska ekipa naše škole osvojila je 1. mjesto i za nagradu je dobila pehar. Čestitamo im i želimo im još više takvih uspjeha.

Mirela Kadojić, 8.a

VJERONAUK

Mateja Bokun (7.c), Karolina Horvat (7.c), Julija Ruklić (8.a) i ja, Ana Herceg (5.c),

sudjelovale smo na Županijskom natjecanju iz vjeronauka. Natjecanje je održano 29. siječnja 2010. u Zlataru. Bilo je 18 grupa, a tema je bila o kardinalu bl. Alojziju Stepincu. Osvojile smo 5 mjesto.

Ana Herceg, 5.c

ŽUPANIJSKI CROSS U KRAPINSKIM TOPLICAMA

Dana 28. listopada 2009. neki učenici naše škole sudjelovali su na Županijskom crossu u Krapinskim Toplicama. Bili smo u pratnji učiteljice Vere Stakor. Iz naše škole natjecali su se učenici: Nikolina Hegol, Marta Španec, Ivana Sumpor, Anamarija Labaš, Valentina Hegol, Ana Čmarec, Valentina Labaš, Lorena Oreščanin, Josip Labaš, Vladimir Sekalec, Juraj Hanžek, Danijel Zebec, Nikola Klanjčić, Matija Klanjčić, Marko Sekalec i Stjepan Novina. Od 14 škola djevojčice naše škole 5-ih i 6-ih razreda ekipno su zauzele 10. mjesto. Dječaci 5-ih i 6-ih razreda od 20 škola ekipno su zauzeli 13. mjesto. Djevojčice 7-ih i 8-ih razreda ekipno su od 19 škola zauzele 15. mjesto. Dječaci 7-ih i 8-ih razreda od 23 škole ekipno su zauzeli 15. mjesto.

Valentina Labaš, 8.a

SMOTRA HRVATSKIH GLOBE ŠKOLA

Od 23. do 25. svibnja 2010. u Zadru je održana 13. smotra hrvatskih GLOBE škola na kojoj je sudjelovalo 38 osnovnih škola (među njima i naša) i 14 srednjih

škola. Domaćin je bila Hotelijersko-turistička i ugostiteljska škola. Učenici naše škole koji su sudjelovali na smotri bili su: Mirka Jureša, 7.b, Antonio Bosak, 7.c i Mijo Hren, 6.a. Učenike je vodila njihova mentorica, ravnateljica Sanja Knezić. Učenici su na smotri predstavili projekt

„Usporedba temperature zraka u Gornjoj Stubici“ (na dva različita termometra – automatski i obični). Uz to, sudjelovali su na orijentacijskom natjecanju te su predstavili rad GLOBE grupe u školi pomoću bloga.

Sanja Knezić, ravnateljica

LIDRANO NATJECANJE

Dana 13.1.2010. u 12.30 održano je školsko Lidrano natjecanje. U kategoriji Literarni izraz za županijsku smotru predloženi su ovi radovi: Prvi dan jeseni Martine Hegol iz 4.a, Obiteljska posla Dalibora Mucaka iz 7.a razreda, Stara lipa Mateje Bokun iz 7.c. U kategoriji novinarski izraz Školski list - Lipin pučkoškolac br. 12.

Ocjenjivački sud izabrao je pet radova i predložio ih za državnu smotru. Među njima bio je i rad Mateje Bokun Stara lipa u kojem je opisala našu staru lipu u jesenskom ugođaju. Mateja je za svoj rad dobila priznanje.

NATJECANJA PO PREDMETIMA

FIZIKA

Dana 2.2.2010. godine u 13.00 sati održano je školsko natjecanje iz fizike.

Rezultati:

1. Karmela Šagud, 8.c
2. Nikolina Haramustek, 8.b
3. Karlo Šagud, 8.c

MATEMATIKA

Dana 4.2.2010. godine održano je školsko natjecanje iz matematike. Prva tri mjesta osvojili su:

5. RAZREDI

1. Igor Bočkaj, 5.b
2. Ines Frajtag, 5.b
3. Juraj Hanžek, 5.b

6. RAZREDI

1. Dario Boroša, 6.a
2. Jelena Jakšić, 6.b

8. RAZREDI

1. Karmela Šagud, 8.c
2. Nikolina Rukličić, 8.a
3. Karlo Šagud, 8.c

ENGLESKI JEZIK

Dana 3.2.2010. u 13.00 sati održano je školsko natjecanje iz engleskog jezika. Rezultati su sljedeći:

1. Karlo Šagud, 8.c
2. Lucija Jakšić, 8.b
3. Ana Kontent, 8.b

KEMIJA

Dana 5.2.2010. godine održano je školsko natjecanje iz kemije. Najbolji su bili:

7. RAZREDI

1. Dalibor Mucak, 7.a
2. Marta Haramustek, 7.a
3. Lucija Hren, 7.a

8. RAZREDI

1. Karmela Šagud, 8.c
2. Nikolina Rukličić, 8.a
3. Karlo Šagud, 8.c

3. 3. 2010. održano je županijsko natjecanje iz kemije. Iz naše škole natjecanju je pristupila Karmela Šagud iz 8. c. Osvojila je 8. mjesto.

GEOGRAFIJA

Dana 16.2.2010. održano je školsko natjecanje iz geografije.

5. RAZREDI

1. Josip Kelemen, 5.a
2. Krunoslav Hikec, 5.b
3. Ines Frajtag, 5.b

6. RAZREDI

1. Dario Boroša, 6.a
2. Filip Šagud, 6.c
3. Marko Hren

7. RAZREDI

1. Mateja Bokun, 7.c

8. RAZREDI

1. Karlo Šagud, 8.c
2. Matija Matija, 8.a

LIKOVNA KULTURA

Na županijskoj izložbi LIK 2010. dva rada, od Marije Hren, 6.b i Ivana Grdena, 7.b

u svijetu informatike

“Sigurniji Internet za djecu” projektni zadatak

Porast online alata za komunikaciju omogućava mladima (učenicima) da pišu i razgovaraju o sebi, a najviše im pružaju mjesto gdje se mogu „sresti“ sa svojim prijateljima. Mnogi mladi vide online okruženje kao privatno i slobodno bez

roditeljske kontrole.

Već četiri godine kontinuirano se održavaju roditeljski sastanci za roditelje učenika petih razreda s predavanjem o sigurnom korištenju interneta koje je osmislila informatičarka Valentina Đurek, a u okviru nastavnog programa

informatike ta se tematika dodatno problematizira. Zbog navedene činjenice objeručke je prihvaćena ideja uključivanja u akciju „Sigurniji internet za djecu.“ U mjesecu veljači 2010. u OŠ Matije Gupca u Gornjoj Stubici osmišljen je niz aktivnosti kojima se obilježio Međunarodni dan sigurnijeg interneta za djecu. Ovaj projektni zadatak uključio je učenike osmih razreda na nastavi informatike, učenike dramske, foto grupe i novinarske grupe, kolegicu knjižničarku Ines Krušelj-Vidas i vjeroučitelja Roberta Kučaka, a glavni koordinator projekta bila je

učiteljica informatike Valentina Đurek. Učenici osmih razreda podijelili su se u timove od 4 do 5 članova i dobili su zadatak izraditi prezentacije u programu MS Power Point o odabranoj temi:

- Cyberbullying
- Cyber criminal
- Facebook – dobre strane
- Facebook – loše strane
- Virusi
- Zaštita računala

Prilikom izrade prezentacija učenici su se služili internetom za prikupljanje informacija. Izrađene prezentacije prikazali su cijelom razredu i zajednički su ih vrednovali. Svaki razred odabrao je najbolje prezentacije koje su učenici osmih razreda prezentirali ostalim učenicima u prostoru male dvorane naše škole. Učenici članovi dramske grupe uvježbali su prezentaciju digitalnih priča „Beskonačna šuma“ i „Rimska grupa“.

Osim prezentacija učenici su izrađivali stripove na temu alata društvenog softvera i cyberbullinga. Stripovi su bili izloženi ispred učionice informatike, a sada se nalaze na školskim internet stranicama.

Učenici sedmih razreda uredili su pano u predvorju škole s pravilima ponašanja na internetu.

Radom na ovom projektu učenici su ponovili usvojena znanja o izradi prezentacija u programu MS Power Pointu, ponovili su usvojena znanja o pravilnom pretraživanju interneta te slanju i primanju elektroničke pošte, upoznali se s metodama zaštite vlastite privatnosti na internetu. Provođenje ovakvog oblika nastave osposobljava učenike za istraživački usmjerenu nastavu, učenici vježbaju komunikacijske i prezentacijske vještine te rad u timu, nastava je dinamičnija i povezana s konkretnim životnim situacijama.

Valentina Đurek, učiteljica

ŠKOLSKO NATJECANJE IZ INFORMATIKE

5. i 6. razredi

1. Anica Rusan, 5. b
Juraj Hanžek, 5. b
2. Dario Boroša, 6. a
3. Ines Frajtag, 5. b
Dario Haramustek, 6. b

7. i 8. razredi

1. Stjepan Rusan, 7. b
2. Matija Matija, 8. a
3. Tin Rešetar, 8. c

NAŠI INFORMATIČARI NAJBOLJI U ŽUPANIJI

25.03.2010. godine održalo se županijsko natjecanje iz informatike u OŠ Konjščina. Naši učenici osvojili su zavidne rezultate.

• Juraj Hanžek 1. mjesto u skupini 5-ih i 6-ih razreda

• Anica Rusan 11. mjesto u skupini 5-ih i 6-ih razreda

• Matija Matija 1. mjesto u

MATIJA MATIJA

- od 5. do 8. razreda posebno se iskazao u predmetu informatika. Postizao je najbolje rezultate na školskim i županijskim natjecanjima, a svoje znanje pokazao je i radom u međunarodnom ACES projektu. Želimo mu puno uspjeha u daljnjem školovanju.

IST KLEIDUNG FÜR DICH WICHTIG?

Ich bin Nikolina. Ich bin 14 Jahre alt. In der Schule bin ich fleißig und hilfsbereit. In der Freizeit höre ich Musik und sehe fern.

Für mich ist Kleidung wichtig. Ich mag die Klamotten sehr. Es gefällt mir, nach der Mode zu kleiden. Gewöhnlich trage

ich T-Shirts, Turnschuhe und Jeans. Mit Jeans ist man immer richtig angezogen. Man kann sie mit allen anderen Kleidungsstücken kombinieren. Mein Lieblingskleidungsstück ist eine Schlaghose. Meine Kleidung muss bequem, ordentlich und sauber sein. Ich ziehe mich gern schick an. Mein Stil ist sportlich, wenn ich in der Schule bin. Für Feste ziehe ich mir Röcke oder Kleider und Ballerinas an. Ich trage gern schwarz, violett und blau. Ich kaufe meine Kleidung in einem Einkaufszentrum. Ich gebe ziemlich viel Taschengeld für die Klamotten aus. Ab und zu kaufe ich mir Markenklamotten. Für mich ist die Marke nicht besonders wichtig. Ich trage diese Marken: Puma, WGW, Nike und Amadeus. Wenn ein Kleidungsstück aus der Mode kommt, bleibt es im Schrank hängen. Und das ärgert natürlich meine Mutter sehr.

Nikolina Haramustek, 8b

ETWAS ÜBER MICH

Ich heiße Dalibor und bin 13 Jahre alt. Ich gehe in die 7a Klasse. Meine Brüder sind Josip und Davor. Meine Eltern heißen Josip und Marija. Sie sind arbeitslos. Ich wohne in Gornja Stubica in Kroatien. Meine Schule heißt die Grundschule Matija Gubec. Herr Ivan Vidaković ist mein Klassenlehrer. Er ist streng, aber gerecht

lipin pučkoškolac 13

und hat viel Humor. Meine Lieblingsfächer sind Sport, Informatik, Deutsch und Werken. Ich lerne Deutsch seit der ersten Klasse und Englisch seit der vierten Klasse.

In der Freizeit spiele ich am Computer oder Synthesizer und manchmal spiele ich Fußball mit meinen Freunden. Ich sehe Sportsendungen und Abenteuerfil-

me am liebsten. Lyrik und Comics lese ich gern. Ich esse Pizza gern. Ich reise gern und möchte schon lange Zeit eine Kreuzfahrt machen. Meine Lieblingsstädte sind Berlin, Paris und London. Ich möchte sie besuchen.

Dalibor Mucak, 7a

MEIN ZIMMER

Ich habe mein eigenes Zimmer. Es ist ordentlich, gemütlich und sehr hell. An der Wand habe ich Bilder und einen Kalender. In meinem Zimmer sind ein Schrank, ein Regal, ein Bett, ein Stuhl und ein Schreibtisch. Ich habe den Schrank, das Regal und den Schreibtisch selbst eingerichtet. Mein Zimmer räume ich auf. Manchmal räumt meine Mutti auf. Ich verbringe viel Zeit in meinem Zimmer. Ich lese da, höre Musik, schreibe meine Hausaufgabe, schlafe und lerne. Meine Freundinnen kommen nicht oft zu mir. Ich sehe gern fern. Am liebsten sehe ich Filme. Ich verbringe nicht zu viel Zeit im Internet und schreibe kein Internet-Tagebuch.

Karmela Šagud, 8c

MEINE OSTERFERIEN

Ich war zu Hause. Zu Hause war es interessant. Ich habe Harry Potter gesehen. Die ganze Familie ist in die Kirche gegangen. Ich habe mit meiner Freundin Lucija telefoniert. Das Wetter war schön, aber manchmal nicht so gut. Ich habe mit meinen Geschwistern Fußball gespielt. Zu Ostern habe ich Schinken und Brot gegessen. Ich habe auch meiner Mutter geholfen. Ich habe mein Zimmer aufgeräumt und Kuchen gebacken.

Marta Haramustek, 7a

ETWAS ÜBER MICH

Ich bin Ivana Kosec. Ich wohne in Gornja Stubica. Ich gehe in die 5a Klasse. Mein Lieblingsfach ist Sport. Meine Klassenlehrerin ist Frau Martina Lešković. Sie ist witzig und nett. Ich habe gute Noten.

In der Freizeit höre ich Musik und spiele am Computer. Ich treibe keinen Sport. Ich helfe zu Hause. Ich spüle das Geschirr und gieße die Blumen.

Mein Lieblingsessen ist Pizza. Zum Frühstück esse ich Brot und Wurst. Zu Mittag esse ich Fleisch, Kartoffeln und Salat. Zu Abend esse ich Gemüse. Ich habe gestern Fleisch und Brot gegessen und Apfelsaft getrunken.

Ich bin in den Osterferien bei Oma und Opa gewesen. Ich habe die Lektüre gelsen.

Ivana Kosec, 5. a

EXSKURSION NACH KLAGENFURT

Am 15. Mai 2010 sind die Schüler der fünften und der sechsten Klassen und ihre Lehrerinnen nach Österreich gefahren. Sie haben den Freizeitpark Minimundus, den Wörthersee und das Zentrum von Klagenfurt besucht. Alle

haben viel Spaß gehabt.

MY BEST FRIEND

I have two best friends. Marta, who is very interesting, and Lucija, who is fun to be with. We love everything. Marta has two sisters and two brothers. She is not selfish. We are fans of the pop singer Toni Cetinski. Lucija has a brother and little sister. She is very quiet and maybe a health freak. If I have a problem or get in trouble, she will help me. She can keep secrets. In free time we go for an ice-cream.

Mateja Čupar, 7.a

MY BEST FRIEND

My best friend is Anđelko. He is my classmate. He is a good pupil. His big wish is to drive with a jet. I can always rely on him. He spends quite enough time in front of the computer. Anđelko's best subject is P.E. but he is very good at maths and physics. Otherwise, Anđelko is very funny and a polite friend. I can tell him any secret, because he knows how to keep them. Although he is sometimes little shy, I can't complain about him.

Dalibor Mucak, 7.a

MY DREAM

It was last month. It was raining and it was stormy. I couldn't sleep so I started to read a book. It was a horror story. After about

half an hour I was sleepy and went to bed. Then I started dreaming. I was older than now. I was at the funeral. I was wearing something black. A lot of people that I knew were there. I didn't know what was happening. I was looking around. Then I saw that in the middle of the funeral was a coffin. Everyone was staring at the name of my parents. They were dead. I was in shock. I started crying and running. I couldn't believe my eyes. At that moment I was the sadest and the loneliest person in the whole world. I walked and walked. I couldn't understand that my parents who I loved very much were dead and I couldn't see them again. Then in the next

second I was on a different place. I was so scared. It was night. I was in the forest and the trees were all around me. I heard something but I didn't see what it was. Again I started running and running and then I fell. I thought that I broke my leg because I felt a terrible pain and I couldn't move. Sounds around me were becoming louder and louder. I wanted to run or scream but I got stuck and I couldn't move or scream. I was so scared. I started shivering with fear. Then in the next second I was again on a different place. I was on a street now. It was very crowded street. A lot of people were driving next to me. I was looking around. On the right side of the street I saw my family. I was so happy because I thought that they were dead. But now they were there. I started to cross the street. I suddenly saw that a car was coming towards me. Car's light were becoming bigger and bigger. I was looking into my family. They started disappearing and the car's lights were so close to me. When I woke up I needed few minutes to calm down. I realized that everything was just a nightmare. That nightmare was the worst nightmare in my whole life. In the middle of my table was a book. That book I was reading before I went to sleep. Since that day I stopped reading horror stories before sleeping.

Karmela Šagud, 8.c

MY PET

I had a pet. It was a cat. His name was Benjamin. He was very young and very small. We loved him very much even when he was very messy and naughty. Once he broke mum's favourite vase. She was very angry, but soon she forgot all about it. My dad loved him the most. He fed him every day and played with him. Benjamin had his own ball to play with, his own bed and blanket but most of time he slept on our sofa. Ah, but what we could do about it? He was a typical house cat. He didn't like leaving our house. Ordinary cats are climbing trees but he was climbing our curtains.

Curtains were full of holes, of course, so we eventually had to get rid of them. One time when my sister was drying her hair with a hair dryer, Benjamin stared at her for a long time. He had a black shiny coat. Usually, I don't like black cats at all but I loved him very much. He was named after our flower which is also called Benjamin. Sometimes you can hear my mum saying that Benjamin doesn't look good, that he needs some water. Of course she thinks about the flower. After some time we taught Benjamin how to play outside the house. One day he just disappeared. We were very sad because we couldn't find him. Every time when we saw a black cat we thought that it could be him. I think that we will never find him. We miss him a lot.

Karmela Šagud, 8.c

WHY ARE PETS SO-IMPORTANT?

I have a lot of pets, but my favourite one is cat Miki. He has white tracks all over his body. Miki likes to play with a ball and rope. Sometimes he is awful, he jumps on table. I enjoy spending time with him. Pets are very important for us because they are our company. Some people leave their pets in the streets. I think that is not the way which we should follow. If we don't want

a pet we should give it to somebody who hasn't got animals who would be happy. Animals have feelings, too. We must care about them. I feed my pets every day and play with them. I think that people choose their pets by their look. We must take our pets for vaccination every year so that we can see if our pet is healthy. Some people say that pets are awful, but I think that owners don't care about them and the pets are not guilty. I agree with the sentence: "People who don't love animals are not nice people."

Valentina Horvat, 8.c

Izložba radova u assamblage tehnici odabranih za natječaj LIK 2010.

Obiteljska posla

U mojoj obitelji vlada totalni kaos! Blago rečeno. Šestero nas je. Možda ne zvuči puno, ali ako se mene pita, čisto dovoljno da se čitava kuća pretvori u ludnicu. Kad me je mama upitala bih li želio imati još jednog brata, prekrizio sam se lijevom i desnom. A onda me je, već pomalo razočarana, upitala isto za sestru. Pazite: sestru!!! Bio sam u predinfarktnom stanju. A pravi infarkt je uslijedio nakon toga, kad sam malo bolje mućnuo glavom. Ja nikako ne podnosim nekakve haljinice, mašnice, šminkice i ostale tzv. krpice. Osim toga, morao bih dijeliti sobu sa sestrom, pa se s njom igrati, a što je najgore, njezina sama egzistencija mogla bi utjecati na moj, ionako već „srezan“ džeparac. Ne, ni brat ni sestra ne dolaze u obzir! Uostalom, već imam dva ustrajna, profesionalna gnjavatora sebi oko vrata. Stalno se prepiru, cendraju i nemaju drugoga posla nego da zabadaju nos u tuđe

(najčešće moje) privatne stvari, kao da je to, ne znam kako, zanimljivo. Uh, ta braća! Stvarno me izluđuju. Ja, kao jedini „pravednik“ među trojicom, uvijek imam najviše briga. Najmlađem bratu moram čitati prije spavanja, voditi ga u školu i u šetnju, pisati mu zadaće... A on po cijele dane bulji u televizor i, osim crtića, gleda neke dosadne kulinarske emisije. Često mi i sam skuha neku kašu iz koje se uvijek teško izvučem. Mali je kvalificiran za kuhara. On je očito na mamu (koja je, osim suvremene čistačice, i glavna kuharica u kući). Drugi brat zahtijeva da mu držim lekcije iz matke, kupujem naj cool videoigre, a u zadnje vrijeme, zbog izgubljene oklade, primoran sam čistiti mu sobu (taj mudrijaš zbilja zna kako kazniti čovjeka). Pravi se da je informatičar u kući (što u prijevodu znači da stalno „visi“ ispred kompa i igra igrice). Osim toga, već duže vrijeme skuplja lov i temeljito broji svaku lipu, unatoč tome što mrzi matematiku i brojanje. On je više na tatu, budući da je tata obiteljski „ministar financija“

(što je možda razlog krize u kući). Baka je u našoj kući veliki intelektualac (kao i ja, naravno). Uvijek sjedi u fotelji i čita „24 sata“. Ponekad mi se čini da su joj te novine gotovo toliko vremena u rukama koliko stoji u njihovu naslovu. Može se reći da redovito prati vijesti na TV-u. Ona je, bez sumnje, žestoka političarka. Jedna takva dobro bi došla u Saboru. Baka je jedina prava pozitivka među nama. Ostalima je moral na nuli. Budući da sam najstariji, želim što nisam ujedno i jedinac. Jedinici naprosto uživaju jer nemaju nikoga tko bi im dosađivao. Pokušavam zaboraviti na sve svoje probleme, pa se bacam na trosjed i uključujem prijenos tekme Tottenham-Arsenal. Zbilja obožavam nogomet. Maksimalno koristim tih 5 minuta mira. I baš kad se u meni probudi tračak optimizma, saznajem šokantnu vijest : mama je u drugom stanju.

Dalibor Mucak, 7. a

kreativni kutak

Kućni ljubimac

Josipa Grden, 6.c

robot

Moj ljubimac robot Pas i ja imamo veseli i smiješni hobi. Hobi nam je skakanje po kući.

Navečer idemo spavati, a ujutro zajedno doručujemo. Često idemo u šetnju.

Robot Pas je progovorio jednog dana. Začudila sam se. Puno smo pričali.

Kod kuće sam ga nahranila električnim ribama. Uredila sam ga. Bio je kao djevojčica.

Na svoj rođendan sam na stolu našla papir. Pisalo je na papiru: Sretan rođendan!

Bila sam sretna.

Poslije podne došli su moji prijatelji na proslavu. Donijeli su mi male psiće robote.

Bila sam radosna. Moći ćemo se svi zajedno igrati.

Elizabeta Vrđuka, 1.a

Veselo proljeće

Zima je prošla. Proljeće je stiglo. Cvijeće

se budi. Veseli smo. Šare- Petar Bekina, 8.a

na je livada. Ptice pjevaju. Djeca se igraju vani. Visiba-

Filip Cupar, 1.a

be, jaglaci i šafrani veselo se smiješe.

I ja sam vesela jer volim proljeće.

Elizabeta Vrđuka, 1.a

Lipa stara

Jenput, prije pune let,

Dino Rusan, 3.a

morti je pud lipu bila mala klet.

Pak su si stari dedeki naši male seli i vudrili pu pijači.

A babice su doma pak živčane bile,
"Ki gad ih nese gore??"
- pak bi kričale.

Al unda nisu znale da vute hižice male navek je vesele.

I lipa stara vesela je bila dok je te stare dedeke vigla.

I još i denes vesele stuji i ljude mlade i stare, ko negdar gleda!

Roberta Herceg, 8.c

Moj zavičaj

Moj zavičaj je jako lijep. Ima puno šuma, puno sela i starih kuća. Najviše volim

kada dođe proljeće. Vočke počnu cvjeta-

Klara Haramustek, 3.a

ti, trava se zazele- ni, čuje se cvrkut ptica.

Onda idem k djedu i idemo hraniti srne i ribe. Ljudi se bave poljoprivredom, najviše siju kukuruz, a od povrća uzgajaju luk, krumpir i salatu. Neki se bave uzgojem svinja, krava i peradi, a na južnim stranama brežuljaka uzgajaju šljive, kruške, jabuke. Moj zavičaj je još poznat po vinogradarstvu, grožđe je jako veliko, debelo, lijepo i slatko. To je moj zavičaj i ja volim živjeti u njemu.

Denis Filipaj, 3.a

Proljeće

V proljeće rasteju šare rože, a tiči vesele

David Haramustek, 5.a

popevaju i nova gnezda delaju. Kraj stare hiže procvetali trnac sav v belom kak v snegu posipan je rožama.

Maja Bokun, Hum Stubički, 4.r.

Moja čitalačka biografija

Kad sam bila mala, voljela sam sluša- lipin pučkoškolac 13

ti priče. Od svoje treće godine slušala

Dalibor Mucak, 7.a

sam roditelje koji bi mi gotovo svakodnevno pričali jednu od mojih omiljenih priča. Omiljene priče su mi bile: Snjeguljica, Mačak u čizmama i Cvilidreta. Najčešće mi je čitala mama, no kad joj se više ne bi dalo, ulogu čitača preuzeo bi tata. Priče sam najviše voljela slušati navečer, prije spavanja jer bi me one umirile, a ponekad sam čak i zaspala uz njih. Kad sam krenula u prvi razred, ja nisam znala čitati. Ustvari, nisam znala niti jedno slovo. Moja učiteljica je mislila da ja znam čitati, ali ja sam se sve tekstove i riječi "naštrebala" kod kuće, napamet. Ali kad sam shvatila da moram naučiti čitati, prihvatila sam se posla i u samo mjesec dana već sam čitala i svoju prvu lektiru. Prije početka školovanja na dar sam dobila skupinu priča koje se zovu "Grimmove bajke", ta knjiga mi je još i danas draga i čuvam je. Prvi put sam samostalno pročitala slikovnicu u prvom razredu, no nažalost ne sjećam se kako se zvala.

Više puta pročitala sam knjigu "Šegrt Hlapić". Kad sam bila manja, jako sam voljela tu knjigu zbog Hlapićevih zgoda i nezgoda, a moja sestra je nedavno imala tu knjigu za lektiru, pa sam je odlučila ponovno pročitati i nakratko se vratiti u djetinjstvo. Najviše volim čitati humoristična i pustolovna djela. Do sad sam pročitala sva lektirna djela i zbog toga sam vrlo sretna jer mi čitanje pomaže da nadopunim svoj rječnik i da se što bolje izražavam. Sadržaj pročitane knjige me upućuje na razmišljanje jer neki likovi u knjigama imaju težak život i mislim da je za mene dobro da razmišljam o stvarima koje ja imam, a ti likovi nemaju i time

postajem odgovornija i zrelija. Kao dar za rođendan ja se ne bih bunila da dobijem neku zanimljivu, humorističnu knjigu za mlade, naprotiv, bila bih sretna jer volim čitati, a najviše ako su likovi sličnih godina kao i ja. Meni je omiljeno mjesto za čitanje krevet. Kad navečer legnem u krevet i čitam, osjećam se opušteno i sretno. Meni se jako sviđa izreka: "Knjiga je vrijednija od svih spomenika... jer ona sama gradi spomenik u srcu onoga koji čita." To znači da svaka knjiga ima nešto što privlači čitače i zbog čega se njihova srca otvore. Mislim da bi se i najtvrdere srce otvorilo kad bi pročitalo knjigu kao što je "Dnevnik Ane Frank" i to čini knjige posebnima.

Roberta Herceg, 8.c

Recept protiv dosade

Sastojci: 8 para ruku

Juraj Hren, 7.b

- 3 kg puzzli
- 10 žl. dobre volje
- 2 l spretnosti
- 1 stol

Priprema: sve sastojke staviti na stol, svaki par ruku uzima puzzle, ulije 10 žl. dobre volje i 2 l spretnosti. Natjecanje je najbolje održati na 15 °C.

Pobjednik je onaj koji za 30 min. složi puzzle. Recept je provjeren.

Marija Lorena Kosec, 3.a

PROLJEĆE
U zelenoj travi

kreativni kutak

Pojavili se mravi.

Valentina Labaš, 8.a

Ptice veselo cvrkuću

na grani.

Žuti maslačak podigao

Glavu u travi.

Raduje me sunce

U proljeće.

Miris cvijeća mirišem,

Osluhnem žubor potoka

Sve me tjera

Da gledam u proljeće.

Lovro Knapić, 2.a

Ivan Grden, 7.b

kreativni kutak

Zima

Jednog jutra kad sam krenula u školu

Tomislav Novina, 3.a

ispred vrata dočekala me razigrana zima. Neprekidno me pratila do autobusne stanice. Dok sam stajala na stanici, razigrana zima zavukla mi se ispod jakne i počela me hladnim prstima škakljati. Zatim sam osjetila kako me njezini ledeni prsti štipaju po obrazima i nosu. Kad joj je dosadilo, uskočila mi je u čizme i grickala mi nožne prstiće. Na moju sreću došao je autobus i ja sam brzo utrčala u njega. Zima je ostala na stanici čekati novog putnika s kojim će se poigrati.

Marija Lorena Kosec, 3.a

Zima

Jedne godine je zima bila zločesta. Naj-

Valentina Matija, 8.a

prije se potukla s ljetom. Bila je jača. A zatim je ljetopotjerala u šumu. Počela je mahati rukama i nogama. Vrtjela je očima. Plazila je jezik i cerekala se. Kad joj je to dosadilo, skakala je na voćke i tresla je lišće s jabuka i oraha. Kad joj je i to dosadilo, trčala je oko potoka. Poželjela je imati prijatelje, ali nitko se nije slagao s njom. Jednog dana je ušla u neku ugrijanu kuhinju i tamo se rastopila. Namočila je sve plo-

čice. Ujutro kad su se djeca probudila, uzela su krpe i obrisala pod. Zločestoj zimi izgubio se svaki trag.

Maja Hanžek, 3.a

Marija Lorena Kosec, 3.a

Uskrs

U radosno jutro majka me budi,

Lucija Benko, 5.c

a oko mene su svi sretni ljudi.
Isus nam kaže:
„ Uskrsni je čas, pjevajte sada,
svi u glas.”

Šarena jaja iz košare vire,
i uskrsni duh oko nas šire.

U rano jutro u crkvu se krene
to veseli i sestru i mene
jer Isus je uskrsnuo za nas
molimo se njemu svi u jedan glas.

Uskrs vole svi, koji su
Bogu vjerni.

Roberta Herceg, 8.

Nikola Gudan, 3.a

Priroda slika proljeće

Proljeće nam mnogo donosi
i svima se cvijećem ponosi.
Procvao je jaglac žut,
zazelenio se dugačak put.
Potočić nam tiho žubori,
kao da govori.
Ptičice vesele pjevaju,
dok se leptiri šetaju.

Filip Hren, 2.a

Denis Filipaj, 3.a

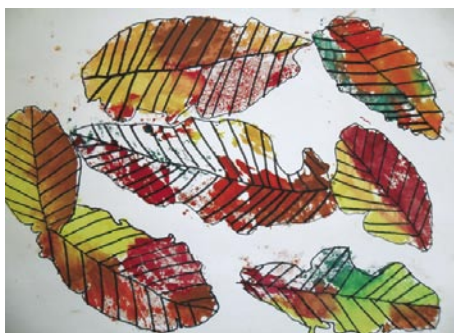
Bajka o li-

Jelena Sagud, 5.c

stu

Lea Haramustek, 1.a

Jedan list živio je u Gornjoj Stubici. Bilo mu je lijepo i bio je sretan. Sve dok ga jednog dana vjetar nije odnio daleko u nepoznat kraj. List je bio usamljen i žalostan. Jednog dana ga je ugledao dječak i podigao ga s tla. List se odmah razveselio i postao je razigran. Dječak ga odluči odnijeti kući. Stavio ga je na prozor svoje sobe. List je sretno gledao kroz prozor i pozdravljao male vrapčiče koji su skakali po drveću. Odlučio se obući i otići van. Stavio je dječakovu kapu i odletio kroz prozor. Ubrzo se našao u vrtlogu vihava. Počeo je dozivati dječaka da mu pomogne. Dječak je to vidio i potrčao za njime. Nije ga uspio dohvatiti, list je još više vijugao i udaljavao se. Dječak je bio nemoćan i žalostan. Tada su maleni vrapčiči poskakivali s grana i uhvatili list za ruke i odnijeli ga do dječaka. List je zahvalio vrapčičima i pošao je s dječakom u sobu. Od toga dana list više nije izlazio bez dječaka ili vrapčiča. Tako je bio siguran i doživio je još mnoge jeseni, zime, ljeta i proljeća.

Karla Haramustek 3.a

Bajka o listu

Prije mnogo godina je pored seoskog puta živjelo jedno stablo. Na njemu je bilo nekoliko tisuća listova. Svi listovi su bili jako neozbiljni i zločesti. Ljuljali su se i mahali rukama. Plazili su jezik i glasno vikali. Među njima je bio jedan jako miran i ozbiljan list Žutko. On se nije uklapao među njih. Svi su mu se počeli rugati. Tako je Žutko poželio otići daleko od svoje braće. Kada su ljudi vozili sjeno, odlučio je Žutko skočiti na kola. Opet su mu se svi rugali i ismijavali ga. Žutko se tako pustio. Pao je ravno na cestu, a ne na kola. Još su mu se bolje smijali. Počeli su ga gađati malim bobicama. Žutko je bio jako tužan i usamljen. Počeo je glasno plakati. Po putu je prolazila jedna mala djevojčica. Čula plač i onda je uzela Žutka u svoje male ručice. Divila mu se kako je lijep. Žutko ju je zamolio da ga odnese što dalje. Djevojčica ga je uzela sa sobom. Smjestila ga je u

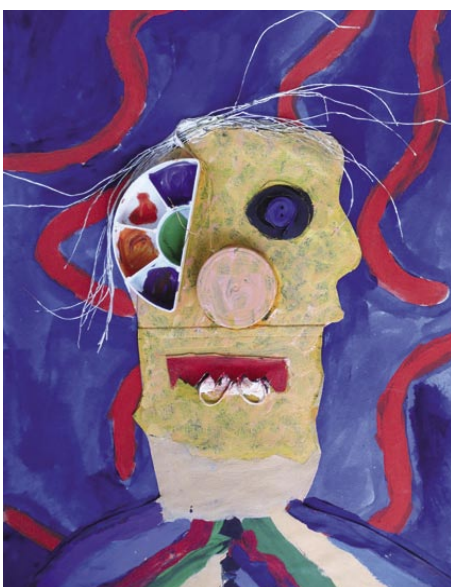
svuju sobu pored prozora. Žutko joj je bio toliko zahvalan. Njegova zločesta braća su ostala sama. Žutko im je odjednom nedostajao. Bilo im je žao zbog njihovog ružnog ponašanja. Tako su onda jedan po jedan počeli skakati sa drveta. Razišli su se po cijelom svijetu. Tražili su Žutka. Nisu ga pronašli. Od toga dana su odlučili da se više nikada nikome ne će rugati. Stigla je zima, a Žutko je uživao u toploj sobici. Dijelio ju je s najboljom djevojčicom koju je sreo u svom životu.

Mija Hanžek, 3.a

Fašnik u mom kraju

Marta Hren, 1.a

Mateja Suhina, 5.a

Svake godine u mom kraju slave se dani maškara. To je dan kada možemo biti što želimo i staviti masku koju želimo. Moj brat i ja obilazimo pod maskama susjede i rođake. Mi im pjevamo i plešemo maskenbalske pjesme, a oni nas daruju novcem i pokloni-

ma. Ipak najljepše nam je u školi. Tamo ima puno razreda. Svaki razred je drugačije maskiran. U školi imamo priredbu. Plešemo i zabavljamo se. Nakon toga krećemo u povorci po našem mjestu. Svi nas gledaju i svima smo jako zabavni.

Antonio Boroša, 2.a

Dani karnevala u mom mjestu

Martina Šešerko, 8.a

**Kada dođe
veljača**

**I kad snijeg sve zabijeli
Eto ti pjesme i veselja.**

**Ne znaš čije se lice
Ispod maske krije
I iako izgleda strašno
Uvijek se samo smije.**

**To karneval u mom je kraju
I sve je kao u raju.
Pjeva se i pleše
Iz košara jaja i krafne se
smiješe.**

**Prijatelji svi tu su
Stari i mladi
Ne postoji taj
Koji ne voli karneval.**

Neven Martek, 2.a

Zeljko Zigovečki, 7.b

Ja u vremenskom stroju

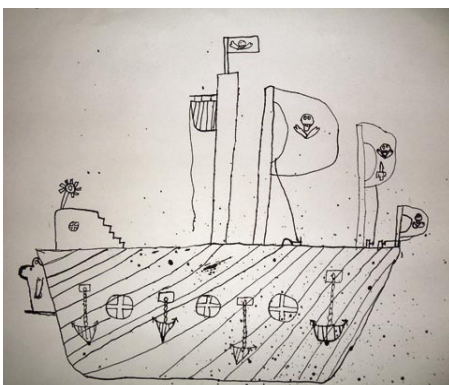
Za svoj sedmi rođendan od roditelja na dar dobila sam vremenski stroj. Bio je okruglog oblika sa staklenim krovom. Unutrašnjost je bila mala sa komandom pločom na kojoj ima puno svjetlećih žaruljica, tipki, prekidača i raznih malih satića sa kazaljicama.

S velikim uzbuđenjem ušla sam u stroj da ga razgledam. Slučajno sam pritisnula neko dugme. Iz stroja se začulo upozorenje da putujem u prošlost. Našla sam se u nekom oblaku, a stroj me obavjestio da se nalazim u 17.st. Uplašeno sam izašla iz stroja, začuđeno sam promatrala oko sebe. Hodala sam po uskim, prašnjavim putovima na kojima nije bilo asvalta. Prolazila sam pokraj malih drvenih kućica. Nisam

vidjela ni jedan auto. Svi su hodali pješice. Vidjela sam kako su ljudi obrađivali zemlju, ali sve to su radili rukama, a ne strojevima. Ljudi su marljivo radili i pritom su se družili i zabavljali. Putem sam upoznala djevojčicu po imenu Ivkica. Odvela me u svoju kuću gdje je živjela sa svojim roditeljima i osmero braće. Bila je to samo jedna prostorija bez struje, vode, kupaonice, hladnjaka. U kutu je gorjela peć kakvu do sad još nikad nisam vidjela. Ukućani su jeli iz velike, glinene posude. Ivkici se svidjela moja crvena vesta, koju sam joj na rastanku poklonila. Pozdravila sam se sa svojim novim prijateljima i krenula prema vremenskom stroju koji me vratio kući.

Ispričala sam svojim roditeljima o novom iskustvu i događajima. Dugo sam razmišljala o životu tih ljudi i shvatila sam da trebamo biti zahvalni za ono što imamo.

Marija Lorena Kosec, 3.a

Zdravko Ruklić, 3.a

Stjepan Rusan, 7.b

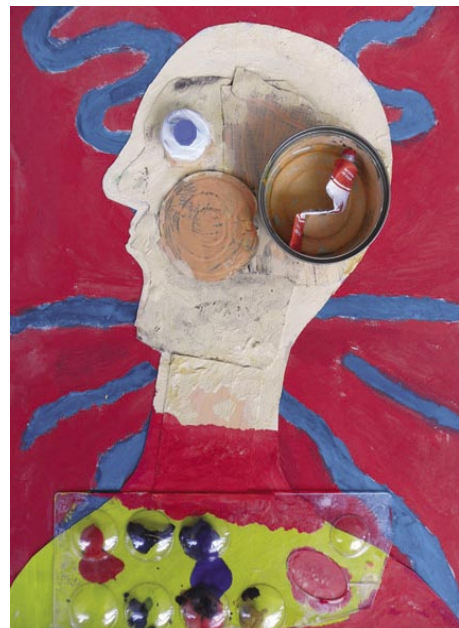
Mirela Kadojić, 6.a

Tomica Carek, 7.c

Domagoj Sili, 5.b

Valentina Čmarec, 5.a

